

Q 2 11 11 11 11

D A V I D S

CHRISTIANITY ENLIGHTENED

Versibus Elegiacis

h

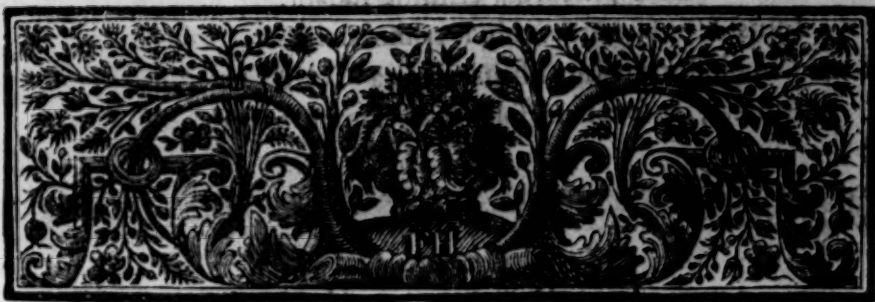
Latinus

Quibus accedunt Duo extra ordinem

Interpretatio X. M. 11 11 11 11 11
Interpretatio in 11 11 11 11 11

Interpretatio in 11 11 11 11 11
Interpretatio in 11 11 11 11 11

Interpretatio in 11 11 11 11 11
Interpretatio in 11 11 11 11 11

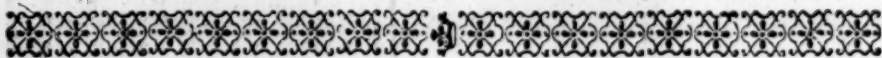

PSALMUS I.

I ELIX consiliis qui nunquam assuetus iniquis,
Pravorum in triviis captat ineptus
ave :
Tradita sanctarum qui nunquam dogmata legum
Risit, dum cathedris exhibet orta suis.

- 2 Sed juvat hunc sub mente revolvere jura diurno,
Juraque nocturno tempore sancta Dei.
- 3 Arboris ille instar, quam ripa irrorat aprica,
Et fructus certo tempore reddit, erit ;
Illa nec umbroso viduata senescet honore :
Quodcunque aggreditur, sic benè cedit, opus.
- 4 Sed quales Zephyro paleæ jactantur inanes ;
Pulvere commistæ ; sic mala turba perit.
- 5 Sæpe cavete, Mali, dum coram iudice stantes ;
Discolor improbitas arguit icta reos ;

- Conscia secreto praeordia crimine sudant,
 Intus & ipsa suum culpa tribunal habet.
 6 Sed via justorum (notissima semita Coeli)
 Emicat, & praesens splendida numen habet.

PSALMUS II.

- 1 **C**UR tanto saevit gens seditiosa tumultu,
 Et populus secum versat inane scelus?
 2 Concilium solenne vocat Regum impia turba;
 In Deum & in sobolem bella gerenda movens;
 3 "Vincula jam liceat dirumpere nexa catenis;
 "Vincula catenati discutienda gregis."
 4 Qui regit in Coelis hos ausus ridet inanes;
 Ridet, & ultrici suscipit arma manu.
 5 "Sentiet iratum tandem gens improba numen;
 "Sentiet, & quid sit displicuisse Deo."
 6 Sic gentem alloquitur. "Ratio tamèn ultima restat
 "Filius, in sacro monte Sione regens.
 7 "Quam Deus instituit, lex est notissima Coeli;
 "Tu quem hodiè genui, filius esto meus.
 8 "In tua, si voveas, gentes dabo regna remotas;
 "Serviet imperiis Indus uterque tuis.
 9 "Gentibus infliget jam vulnera ferreus ensis;
 "Rumpentur, qualis fictilis urna cadens.
 10 "Discite justitiam sapientes, discite, Reges;
 "Et lites dirimat judicis aequa manus.
 11 "Maxima persolvenda Deo est reverentia; namque
 "In scelus incautos gaudia saepe trahunt.

Psalmus III, IV.

3

12 " Tu memor officii, nato dabis oscula supplex ;

" Sic erit offensi mollior ira Dei :

" Collectam minime ponat nisi filius iram,

" Quam felix, læso numine, justus erit ! "

PSALMUS III.

1 **C**ircumfusa cohors in me quàm bellica sævit !

Quam crescit numeris improba turba novis !

2 Sunt quibus in Cœlis videor plus credulus æquo,

Quique Dei auxilium numen inane vocant :

3 Sed mihi loricam triplici Deus induit ære,

Dum mea, sublimi vertice, crista tremit.

4 Nam duplices supplex dum tendo ad sidera palmas,

Auxilium sanctâ mittit ab arce Deus.

5 Nocte eo dormitum, tutusque ego mane-refurgo ;

Nam vigil ante meas excubat ille fores.

6 Millia dena licet me cingant agmine tela,

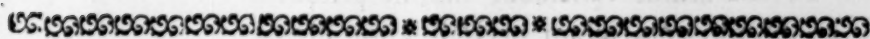
Non mea crunt vanis pectora victa minis.

7 Namque hostis fragili quærens illidere dentes,

Offendet solido ; quo fuit antè modo.

8 Salvos esse greges, Deus, est tua sarcina justos,

Hæret in amplexu dum pia turba tuo.

PSALMUS IV.

1 **O** Tu, Justitia ipsa, meæ, Deus, annue voci ;

Et precibus facilis sis, precor, usquè meis.

Me

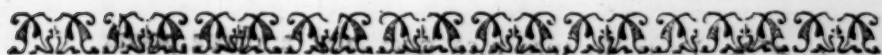
- Me circumfuso dum milite cinxerat hostis,
 Tu meæ eras olim porta relicta fugæ.
 2 Usquè meos titulos mendax infamia lædet ?
 Et mea honestabit nomina nulla dies ?
 3 Secretum populo sibi quem Deus eligit, illum
 Defendit meritis, & Pietate gravem.
 4 Discite vos, Primi, vestros componere motus,
 Et sine teste altâ discite nocte Deum.
 5 Justitia & pietas onerent sine frugibus aras,
 Hæc sint placando dona ferenda Deo.
 6 Sunt quos delectant auri plus pondera iusto,
 Et quibus est summum copia larga bonum.
 7 Fusa tui vultûs si sit mihi gratia, donum
 Et vini & cereris munere majus erit :
 8 In te fidentum quia mollitè ossa quiescunt,
 Et tuto recubant membra levanda toro.

PSALMUS V.

- 1 **S**INT mea verba tuas altè demissâ per aures,
 Attentum & teneant te mea vota, Deus.
 2 Ad Cœlum duplices liceat mihi tendere palmas,
 Dum Rex hinc audis, & meus inde Deus :
 3 Te matutinus venerabor lumine primo,
 Et tibi vota feram pervigil ante diem.
 4 Namque Deus sceleris consortia temnit & odit,
 Nec purum injustos Cœlum habitare sinet.
 5 Facta beatificos offendunt improba vultus,
 Et sancto impietas est odiosa choro.

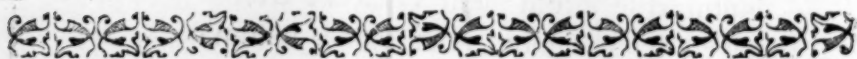
- 6 Impia confundet vatræ perjuræ linguæ;
Et repidam humani sanguinis imbre manum.
- 7 Sit mihi posse tui penetralia visere templi,
O Deus, & sancto numine posse frui;
- 8 Ductus in obliquum nec sim de tramite recto:
Implicat errantes hostis ab arte pedes.
- 9 Perfidus incautos avido ille absorbet hiatu,
Mellifluo rectos dum struit ore dolos.
- 10 Hostibus his pœnas, vindex Deus, exige dignas;
Inque suos laqueos, quos posuere, cadant.
Conatus media inter crimina disjice vanos;
Et probet, in Regem qui movet arma, Deum.
- 11 Sed iusti exultans pertentent gaudia pectus,
Numine se tutum dum videt esse Dei.
- 12 Involvet dvinus amor, velut ægide, iustum;
Nec quenquam ut metuat sic clypeatus habet.

PSALMUS VI.

- 1 **N**E, Deus, ultrici mea crimina corrige dextrâ;
Nec dum castigas, faviat ira, precor.
- 2 O miserere mei, nam vis mihi deficit; ossa
Quæque dolent, medicâ tange resecta manu.
- 3 Me gravibus mea mens onerata doloribus angit;
Ne sint supplicii tempora longa mei.
- 4 Verte tuos gressus, Deus ô, vestigia verte,
Inque tuo regnet pectore mitis amor.

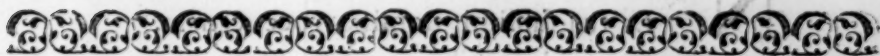
- 5 Te cinis & manes nequeunt celebrare sepulti ;
 Defunctum grates nec tibi corpus agit.
 6 Nocte (fatigatâ jam voce ululatibus) undans
 Defluit in madido lacryma multa toro.
 7 Non eadem est acies oculorum, in corpore sano
 Nec mihi membrorum, qui fuit antè, vigor.
 8 Ite procul vanum, vulgus procul ite prophanum ;
 Nam mea jam tangunt tristia fata Deum.
 9 Iratum flectunt lacrymosa piacula numen,
 Difficili recipit nec Deus aure preces.
 10 Invida macrescat rebus jam turba ~~reversis~~, *novatis*,
 Iraque confundat mixta pudore genas.

P S A L M U S VII.

- 1 **O** Deus, in tuto mea quæ latet anchora portu,
 Me tua crudeli servet ab hoste manus.
 2 Per nemus omne leo qualis vestigia tendens,
 Unguibus & prædam non minus ore rapit ;
 Haud secus ingrueret mihi faucibus improbus hostis,
 Ni tua me à rabido tolleret ore manus.
 3 Hâc ego si fuerim vitæ ratione ; cruenta
 Humanâ fuerit si mea cæde manus ;
 4 Si meæ amicitiae fuerint malè foedera rupta,
 Hostis inoffensi rettulerimve minas ;
 5 Me capiat, captumque premat sub calcibus hostis ;
 Corpus &, oblito nomine, condat humo.
 6 Surge Deus, vindex iras te concipe dignas,
 Et reprime hostiles iudicis ore minas.

- 7 Sic forā stipabit tua magna corona clientūm ;
Justorum ergo, Deus, vindice surge manu.
- 8 O tu qui toti das jura æquissima mundo,
Judicii pietas sit mea norma tui :
- 9 Exercere malas & desinat improbus artes,
Dum causam ingenui rite clientis agis.
Namque, Deus, tacitos animi discernere motus,
Et potes ambiguis pandere corda dolis.
- 10 Causam agit ille meam, mea qui præcordia cernit ;
Invenit & certam pectore fidus opem.
- 11 Justorum causas sibi vendicat arbiter æquus,
Castigatque malos quâlibet ille die.
- 12 Illius, ensē acuens, stricto stat dextera ferro ;
Nervisque aptantur stridula tela suis.
- 13 Verte tuos gressus nunc, improbe, verte ; sagitta
Imminet, & mortem tela parata ferent.
- 14 Impietas clauso ventris formetur in antro ;
Sed sibi damnosus parturit ille labor.
- 15 I, terram sulco nunc, improbe, verte profundo ;
Verte, sed in foveam laberis ipse tuam.
- 16 Stultus in exitium atque in sua damna laborat ;
Nam cadet in proprium pendula terra caput.
- 17 Justitiam ergo Dei tollam usque ad sidera cœli,
Sanctaque laudabo nomina, digna fide.

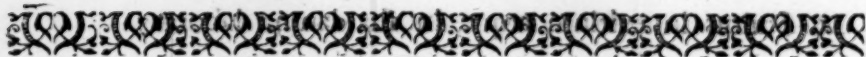

PSALMUS VIII.

- 1 O Deus, arbitrio totum qui dirigis orbem,
Fusa per imperium quàm tua fama sonat!

Dum

- Dum super ambrosiâ tua gloria fede coruscat,
 Infanti tibi fit gratus ab ore sonus.
- 2 Disce pios mores, humilemque, Superbia, mentem ;
 Et sua jam sileat robora mentis inops.
- 3 Purpureum cœlum lunamque & sidera miror,
 Inque animo varium sæpius hæret opus.
- 4 Quò rapit attonitam tamen indulgentia mentem,
 Et tuus erga hominem numine dignus amor !
- 5 Quali illum imperio, quali dignaris honore,
 Fiat ut angelico proximus ille choro !
- 6 Magnifico imperio regit ille vicarius orbem ;
 Ille suâ terram sub ditione tenet :
- 7 Quæque super terram, pecus atque armenta, moventur ;
 Nec sua nobilior fræna recusat equus.
- 8 Imperium in volucres, liquidumque per aëra tendit ;
 Imperium in pisces, & maris æquor habet.
- 9 O Deus, arbitrio totum qui dirigis orbem,
 Fusa per imperium quàm tua fama sonat !

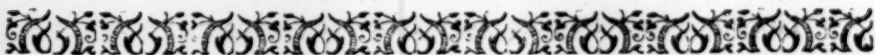

P S A L M U S IX.

- 1 **N** Arrabo tua facta, Deus, justissima facta,
 Et tua sublimi nomina voce canam.
- 2 Ex animo grates lato tibi carmine dicam ;
 O tu præsidium, dulce decusque meum !
- 3 Nam tua sola meos præsentia reppulit hostes,
 Dum fugit opposito bellica turma Deo.
- 4 Jus sedet in folio Deus inviolabile servans,
 Et mea defendit vindice jura maru.

- 5 *Ite mei hinc hostes, tua nomina nulla leguntur,
Raduntur nullâ restituenda die ;*
- 6 *Et pereunt modò qui vastabant funditus urbes ;
Horum nulla domus, quæ fuit antè, manet.*
- 7 *Sed Deus æternùm manet, & sublime tribunal
In medio fixit judiciale foro :*
- 8 *Attento unde dabit sua jura æquissima mundo,
Nec magis æqua bonis, nec minùs æqua malis.*
- 9 *Non erit oppressi cui lingua oblita clientis,
Nec dubia in mediis ara reperta malis.*
- 10 *Sic tu fidentùm, Deus, usque morabere turbam,
Dum tua magna sonant nomina, digna fide.*
- 11 *Laudibus his reboent ergo juga sacra Sionis,
Et populo fiant publica facta Dei :*
- 12 *Qui quando creptos justorum inquit in annos,
Eximit hos memori pectore nulla dies ;
Sed falso explorans damnatos crimine mortis,
Ille graves pœnas sumit ab hoste reo.*
- 13 *Ex ipso mortis qui me ergo limine tollis,
Volve tuâ curas quas fero mente, Deus.*
- 14 *Insigni quare referam te laude, Sionis
Discat ut in portis incola facta Dei :*
- 15 *Discat, ut in proprios gens incidit improba sulcos,
Et pedibus tendit retia facta suis :*
- 16 *Ut sua jura fidemque Deum servâsse fatemur ;
Dum stolidi in laqueos, quos posuere, cadunt :*
- 17 *Ut Deus infernas adigit bene justus ad umbras,
Immemorem gentem quam videt esse sui :*
- 18 *Durat ut in longum patientia pauperis ævum,
Expectata seges nec male fallit herum.*
- 19 *Surge Deus, nec inane ferat sua robora vulgus
Laudibus ; (ante oculos vulgus inane tuos ;)*

- 20 Surge Deus, tremulos subitus pavor occupet artus,
Ut se mortalem sentiat esse virum.

PSALMUS X.

- 1 **T**AM procul ignotis quianam Deus exulat oris ?
Et sua temporibus supprimit ora malis ?
- 2 Impius imperiis vexat lascivus egenum ;
Vexatus simili fit, precor, ipse modo.
- 3 Impius exultans, felixque cupidine cordis,
Commendat miseri, quem Deus odit, opes.
- 4 Contemptor nihil ille Deum, nec talia curat ;
Semper ab eventu facta notanda putat.
- 5 Ille, oculos quoniam vindicta remotior exit,
Provocat (heu ! miti fortis ab hoste) Deum.
- 6 Dum sibi successu videt omnia cedere, nunquatu
Ominibus verti suspicit ista malis :
- 7 Verba prophana fluunt perjuro ex ore ; fatentur
Ut melius possint fallere, vota Deum.
- 8 Insidias meditans bivio sedet ille frequenti ;
Ambiguaeque vias, ut benè fallat, amat.
- 9 Qualis ubi ductus, prædâ veniente, sub antro,
Dicitur armentis insiluisse leo ;
Improbis haud aliter venienti accurrit amico,
Nec minùs ore ferox, nec minùs ungue rapax.
- 10 Conversis studiis nunc simplicitate modestos
Ingenuâ vultus fingere cautus amat :
Nec minus incauto simulata modestia damnum
Afferet, amplexu perniciosâ suo.

- 11 Immemor aut Deus est, scelus aut videt ore reforto,
In tacito secum pectore stultus ait.
- 12 Surge Deus, sceleris vindex manus arguiat illum,
Nec putet immemorem criminis esse Deum.
- 13 Quò trahit audacem cœli indulgentia plebem,
Dicat ut ignavum turba prophana Deum?
- 14 Quem neque consilium turpe, aut injuria fallit,
Dum memor est propriâ damna referre manu :
Illum ergo pauper, nato pia mater adempto,
Illum ergo proles orba parente petit :
- 15 Conteret injustæ qui fortia brachia turbæ,
Impietas donec stirpe recisa cadet.
- 16 Gentem olim è patriis sceleratam ille expulit oris,
Sceptra per innumeros dum sua torquet avos.
- 17 O inopum auditor facilis, qui rite parati
Pectoris incassum non finis ire preces !
- 18 Jura inopum, Deus, & defende parentibus orbos ;
Se vehat ad cœlum, ne modò pulvis humi.

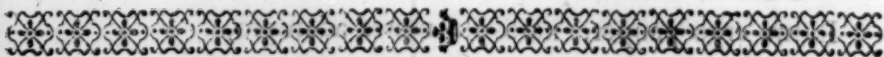

PSALMUS XI.

OCYUS ad montes (ubi nulla pericula terrent)
Improbis ut fugiam me monet instar avis.

- 2 " Ecce genu hostis," ait, " iuravit fortiter arcum ;
Legit in exitium spicula facta tuum.
- 3 " Si leges, si pacta fide sunt foedera rupta ;
^{Quo possit iustus tutior esse loco.}
" Iustus ubi toto quæret in orbe fugam ? "
- 4 En Deus in sacro regnat super omnia monte,
Quicquid agunt homines desuper, unde videt.

- 5 Ille probat justos : quibus est nocuisse voluptas,
 Hæc Deus aversâ pectora mente videt;
 6 Fundet in injustos sua fulmina olentia nitrum ;
 Fulmina in injustos turbine missa, Deus :
 7 Fida sinu fover ille suo sed pectora justus,
 Ambrosio vultûs rore resecta sui.

PSALMUS XII.

- 1 **S**ANCTA, Deus, pietas terras fugitiva reliquit ;
 Inter amicitias rara reperta fides.
 2 Quisque suo insidias fallax meditatur amico,
 Promit & e duplici pectore lingua dolos.
 3 Frigescet tumidis sed lingua prophana labellis,
 Dum frustra muto nititur ore loqui ;
 4 Quæ sibi dicendi facundas arrogat artes,
 Et linguam juris vindicat esse sui.
 5 Surgam, ait, (oppressi nunquam immemor ille clientis)
 Ipse ego causam inopum jam, Deus inquit, agam :
 6 Cujus verba fluunt purissima ; more metalli
 Quod terrâ effossum septima flamma coquit.
 7 Ergo Deo justus custode tuebitur usque,
 Qualis ab infestis agna tuenda lupis.
 8 Nam scelerata manus dum rerum torquet habenas,
 Impia turba hominum cingit utrumque latus.

PSALMUS XIII.

- 1 **Q**UÏ fit ut in nullos tibi sim memorabilis annos,
Et tua condantur nubibus ora, Deus ?
2 Anxius usque premam miserum sub corde dolorem ?
Usque triumphabit me super hostis ovans ?
3 Volve meos animo casus tristesque labores,
Ne mea victa, Deus, lumina morte cadant ;
4 Dicatque insultans morienti, en ! vicimus, hostis ;
Atque meis latus gaudeat ille malis.
5 Ire hostes ! mihi certa Deus fiducia ; corda
Jam propiore Dei numine plena tument.
6 Cujus in æternum celebrabo nobile nomen,
Munificâ impertit qui mihi dona manu.

PSALMUS XIV.

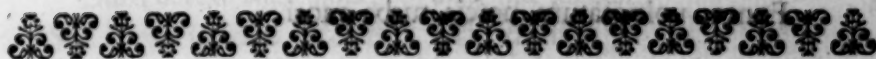
- 1 **Q**UIS negat esse Deum ? tacito sub pectore stultus ;
Quemque negat, cordi sentit inesse suo :
Corruptos omnes facta, horrida facta loquuntur ;
Quolibet & sceleris pectore regnat amor.
2 Lustravit terras Deus arduus undique, quærens,
Qui saperet, toto si forset orbe, Deum.
3 Humani errabunda gregis vestigia vidit ;
In recto incedens tramite nullus erat.

- 4 Quò tandem impietas grassabitur, ut sibi Justum
 Esse putet panem nescia turba Dei ?
 5 Cum videant illum fido pastore tuendum,
 Corda injustorum corripit icta tremor :
 6 His quoniam derisa fides fuit illius olim,
 Dum sibi perfugium crederet esse Deum.
 7 O ! si sancta salus veniat de monte Sionis,
 Præsenti & liceat numine posse frui !
 In sua si redeant captivi littora justì,
 Læta triumphabit quàm tua turba, Jacob !

P S A L M U S XV.

- 1 Q U E M finet angelicas sanctorum habitare tabernas,
 Inque suo sacro vivere monte, Deus ?
 2 Integer in recto vitam qui tramite ducit,
 Verbaque de fido pectore prompta refert.
 3 Qui nunquam fallax absentem rodit amicum,
 Nec ciet insanis prælia nata jocos :
 Rumorem incertum nimium nec credulus edit,
 Quo læsum alterius murmure nomen erit :
 4 Pectora qui vitiis addicta perhorret & odit ;
 Sed Deum honorantes officiosus amat :
 Juratâ qui nulla fide promissâ fefellit,
 Polliciti damnum sed feret ipse sui :
 5 Qui non ditescit positus in sænore nummis ;
 Nec falsi testis præmia dira tulit.
 Moribus instituens his vitam, tempore nullo
 (Nec prece, nec pretio mobilis) ille cadet.

PSALMUS XVI.

- 1 **N**Uminibus mihi velle Dei confidere fas est ;
Namque suâ fidos protegit ille manu.
- 2 O mens, sint, rata sponsa Deo tua sæpè memento ;
Cui tua multa nihil res pretiosa valet ;
- 3 Sed prodesse valet sociis tua copia, quorum
Spectatur factis vita probata piis.
- 4 Qui mentita Dei veneratur numina falsi,
Pectora perpetuo plena dolore geret.
His ego non faciam votivi sanguine tauri ;
Nomen erit falsi culpa referre Dei.
- 5 Terra mihi Deus est, Deus est mihi pocula plenâ :
Quo sunt imperii jura tuenda mei.
- 6 Quæ mihi sorte datur, Deus est placidissima terra ;
Et pleno cornu prodiga fundit opes.
- 7 O utinam possim grates tibi solvere, mores
Ad bene vivendum qui regis arte meos !
- 8 Namque tua ante oculos fuit, ut præeuntis, imago ;
Dextra vacillantes sustinuitque pedes :
- 9 Ergo læta meum pertentant gaudia pectus,
Et laudes gestit lingua referre tuas :
Spes mea suadet enim in ^{sua} corpora posse reverti
~~Me, licet in~~ gelidâ contumulantur humo.
- 10 ^{et} Non sinet hanc animam Deus usque manere sub orco,
Nec Styga Sanctificum posse tenere suum.
- 11 ~~Ante meos, duce te, via læta splendet ocellos,
Quâ lambunt vultus gaudia mille Dei :~~
Ille mihi monstrabit iter quâ semita vitæ est, Manat
Millia quam circum gaudia sponte fluunt ;

Manat inexhausto de quo sine face voluptas

Fonte, voluptatum nescia turba mori.

PSALMUS XVII.

- 1 **J**USTA mea, Deus, exaudi querimonia vocis,
Quæ veniunt animo non simulata meo.
- 2 Coram in iudicium, sine, dum mea causa vocatur,
Æquatas lances pendula libra ferat.
- 3 Præteritæ nam lapsa errata revolvo dici,
Et vitam recolo nocte sequente meam :
Imposui linguæ stricto moderamine fræna ;
Nec facta insimulant me, neque dicta mali.
- 4 Obvia ne veniant oculis delicta malorum,
Effugi plenas improbitate vias.
- 5 Te duce, firma solo figam vestigia pressio ;
Et via subvertat lubrica nulla pedes.
- 6 Ad te clamantem placabilis accipe vocem,
Attingant aures & mea verba tuas.
- 7 O tu, cultorum fidissima cura tuorum,
Ex avido servas qui pecus ore lupi ;
- 8 Defende, alarumque tuâ me conde sub umbrâ :
Nec secus ac oculi, sit tua cura mei.
- 9 Improbus insidias agit hinc, agit inde latentes,
Ni venit e coelo, non erit ulla salus :
- 10 Inceditque abdomine tardus, & ilia ducit,
Inflato & tumidos efflat ab ore sonos ;
- 11 Nunc tardum expectans, nunc præcedentibus instans,
In terram, ut vacuus, lumina fixa tenet ;

- 12 Qualis in umbroso latitat leo sæpe recessu,
Dum catuli stimulus provocat ora fames.
13 Sed Deus insidias & inania retia rumpet;
Improbis irati nam gerit arma Dei.
Exime me, gladioque tuo hac Deus, eripe turba,
14 Vita hodierna quibus sufficit una brevis;
Qui non solliciti rerum cognoscere causas,
Prospera fata sui muneris esse volunt;
Prole novâ turgere vident quia viscera matrum,
Quæ vivit nullo deficiente penu.
15 Non me possessæ generoso stemmate terra,
Sed vultûs reficit gloria fusa tui;
Quæque resurgenti venit obvia dulcis imago,
Cui si vis similem fingere, finge Deum.

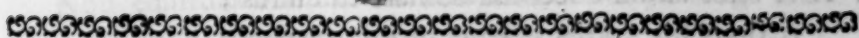
PSALMUS XVIII.

- 1, 2 **T**U clypeus, tu tela, Deus, tu certa salutis
Anchora, tu turris, tu mihi portus eris:
Ergo meæ custodem animæ te semper amabo,
3 Et laudes totis viribus usque canam.
4 Nam mihi præsentem intentabant omnia morrem,
Cinxit & impietas me, velut unda ruens.
5 Sæpius insidiis ita me laqueaverat hostis,
Nulla meæ fuerat porta relicta fuga.
6 Sollicitam his curis erexi ad sidera mentem,
Assiduas fundens impiger ore preces:
Quos Deus ex alto (miseris succurrere præsens)
Lassatâ querulos imbibit aure sonos.

- 7 Irato tremuere Deo fundamina terræ ;
Suntque suis montis culmina mora locis.
- 8 Qui silvas rapiunt, spirat de naribus ignes ;
Et fumi undantes torquet ab ore globos.
- 9 Sub pedibus pressus cœlorum invertitur arcus ;
Et piccâ condunt nubila veste pedes.
- 10 Ocyûs angelicâ vectus volat ille catervâ,
Et rapidos motus ventus anhelus agit.
- 11 Incubuit nocti secreto e carcere ductâ ;
Et sedem involvit nubibus unda nigris.
- 12 Diffugiunt nubes, & (quâ datur ire) procellæ,
Dum circum vultus emicat orta dies ;
Nube fugatâ, ardens subitis micat ignibus æther,
Eliso horrendus dum sonat igne fragor.
- 13 Nimbosum intonuit jam misso fulmine cœlum,
Et niveum crepitat grandinis imbre solum.
- 14 Cœlestes decorant hæc tela tremenda triumphos ;
Hæc sunt, devictis hostibus, arma Dei.
- 15 Dum furit ira Dei, nudantur viscera terræ ;
Et fons secretum pandit hiulcus iter.
- 16 Sed Deus his animam emergentibus eximet undis,
Et mea de mediis efferet ora vadis.
- 17 Ignibus his cinctus, jussisque potentior undis,
Inviso imbelles servat ab hoste Deus.
- 18 Cautus in angustos aditus me duxerat hostis,
Et legio explicuit juncta cohorte manus ;
- 19 Sed Deus (auspiciis cujus mea bella geruntur)
Ex aditu in campos signa sequenda tulit.
- 20 Cuique suum iusto tribui quia pondere munus,
Præmia ponderibus comparat ille meis.
- 21 Castra sequens aliena, Dei non signa reliqui ;
- 22 Illius ad nutus nec piger ire fui :

- 23 Integer in recto gressus ego tramite fixi,
Ac Deus ante oculos si foret usque meos :
- 24 Ille mihi hinc justæ fructus decerpere vitæ,
Et dedit hinc puræ præmia ferre manûs.
- 25 Quorum vincta gelu non sunt præcordia duro,
Invenient mitem mitia corda Deum.
- 26 Porrigitur manibus semper manus integra puris;
Cogit & obstantes verberare pastor oves.
- 27 Oppressos animos fastu ille tumentibus æquat;
Elatosque gravi subjicit ille iugo :
- 28 Ille meæ accendet splendentia lumina vitæ;
Et tenebras humilis lampade fortis ager :
- 29 Cujus ope hostilis transcendam mænia castri,
Victa crit & parvâ magna caterva manu.
- 30 Nam via recta Dei est via perfectissima, cujus
Verba cremata carent pondere nulla suo :
Ergo velut clypeo justum septemplex condit,
Et quasi loricâ pectus inerme tegit.
- 31 Ecquis enim Deus est alter, qui sidera torquet ?
Ecquis enim Deus est, qui ferat alter opem ?
- 32 Ille meas turmas longo instruit ordine belli,
Reddit inaccessas hostibus ille vias :
- 33 Dextram aciem, lavamque equitum velocibus alis
Cingit, & his summos occupat ille locos :
- 34 Incurvare docet validis me viribus arcum,
Dum nimio flexu fracta metalla sonant :
- 35 Ille mea, aptato clypeo, vestigia fixit;
Meque agili instruxit tela movere manu.
- 36 Per loca præruptis me saltibus invia duxit,
Et rigida fiunt æquora plana via.
- 37 Ocyûs instabam fugienti fervidus hosti,
Ingenti victor non sine clade redux.

- 38 Ista meis telis, exhaustaque vulnere crebro,
Succubuit pedibus faucia turma meis.
- 39 Nam Deus accendens ardentem in praelia mentem,
Aptavit tunicâ pectus, & ense manum.
Ille dedit gentes mihi posse domare rebelles :
- 40 Ille inimica meo colla premenda iugo.
- 41 Implêrunt miseris clamoribus æthera turmæ ;
Nec Deus auxilium, nec tulit alter opem.
- 2 Commisi levibus truncata cadavera ventis,
Et membra in multis invenienda locis.
- 43 Me populi fremitu & discordibus extrulit armis,
Et genti imposuit me caput ille novæ :
Rex ego sceptrâ tenens ignota per oppida dicar,
Et cadet imperio terra remota meo.
- 44 Longinquæ audito trepidabunt nomine gentes ;
Gente procul gratum dissimulante iugum :
- 45 Nam se vallatis non audens credere muris,
Flectitur ambiguo terra remota iugo.
- 46 Vivat in æternum stricto mihi foedere junctus,
Ævum laudandus vivat in omne Deus :
- 47 Qui vindex animos mihi debellare superbos,
Et gentis tumidæ sub juga colla dedit :
- 48 Ille mei rabidas hostis compescuit iras,
Et super hostiles extulit ora greges :
- 49 Gentibus ergo tuas laudes cantare remotis,
Laudibus & liceat te celebrare domi.
- 50 Ite pii reges, ter & amplius ite beati ;
Hæc Deus innumeris omina fecit avis.

PSALMUS XIX.

- 1 **A**UTOREM mundi moles operosa fatetur,
Stellarumque probat lucidus ordo Deum.
- 2 Præteritam noctem lux excipit alma dici,
Alternam sequitur nox reditura diem.
- 3 Ista novos hominum feriunt miracula sensus ;
Omnibus hinc idem religionis amor.
- 4 Impiger immensum Sol lumine circuit orbem,
Et trópicos motus sentit uterque polus :
- 5 De roseo surgens fugit ocyùs ille cubili,
Et sponsalitiâ veste coruscus ovat ;
Arrectum magis accendit nec palma gigantem,
Dum rapidos cursu vincere gaudet equos.
- 6 Describit radiis vastum ille volubilis orbem,
Fœcundat tepidum dum procul igne solum.
- 7 Legibus & Solem propriis, mentemque coërcet
Legibus humanam, qui regit astra, Deus.
Legibus æternis sua stat sententia fixa,
Et Legem sanctam qui sapit, ille sapit.
- 8 Sol animos recreans, revocat per membra vigorem ;
Pectora iusta Dei nec minùs urit amor :
Recta viatori via lumine Solis aperta est ;
Nec iusti emicuit luce minore via.
- 9 Sol manet æternùm puro nitidissimus orbe ;
Lex manet æternùm, purior igne, Dei.
Tempora signantem Solem quis dicere falsum
Audeat, aut Leges insimulare mali ?
- 10 Plus valet hæc auri Sapientia pondere puri,
Et melle Hyblæo dulcior illa sapit.

- 11 Arte feros animi docet illa domare tumultus ;
 Artibus his doctos præmia quanta manent !
- 12 Quem non culpa sua, heu toties repetita, fefellit !
 O Deus, errores dilue fonte meos ;
- 13 Et nulla audacis sit mens mea conscia culpæ,
 Ne me devinctum sub juga dura trahat :
 Sic bene moratæ degens mea tempora vitæ,
 Non illo ingenti crimine læsus ero.
- 14 Ergo ego sincero sim pectore, & integer oris,
 Grator ut veniat victima nulla tibi,
- 15 O Deus, usque animam qui tanto robore firmas,
 Et pretio redimis crimina lapsa tuo.

PSALMUS XX.

- 1 **T**emporibus duris facilem tibi commodet aurem,
 Qui Proavos duxit per nemus omne, Deus.
- 2 Coelesti de sede tibi Deus induat arma,
 Et ferat ex alto monte Sionis opem.
- 3 Nec tua aromatico redolentia thuris odore,
 Immemor accipiat munera adusta Deus.
- 4 Ille tuo cordi gratissima munera donet ;
 Et faveat velis aura secunda tuis.
- 5 Jam Deus agnoscit sua signa decora triumphis ;
 Agnoscitque ratâ Rex sua vota fide.
- 6 Jam tutum esse scio coelesti numine Regem,
 Defendit validâ quem Deus ipse manu.
- 7 Sunt, quos curriculi multo rota pulvere captat ;
 Hunc juvat admissio subdere calcar equo ;

Psalmus XXI.

23

- Non equitum turmis, aut iunctâ umbone phalange
Accingi, memores nos juvat esse Dei.
8 Hinc labentis equo, currus fracti inde videre est
Vulnera, dum firmo stat pede nostra phalanx.
9 Defende, & Regem adversis, Deus, eripe telis;
Nam populi pendet Regis ab ore salus.

PSALMUS XXI.

- 1 **N**UMINE tuta Dei exultabunt pectora Regis,
Qui latus fuso victor ab hoste redit.
2 Hâc ope namque suo ceciderunt omnia voto;
Cor habet expletum, nec sibi velle datur.
3 Prævenit precibus Cœli indulgentia, Regis
Dum decorat nitidas aurea ferta comas.
4 Ille senectutem longam rogat; annuit illi,
Et Deus optatos dat sine fine dies.
5 Hinc gentes tanto Regem dignantur honore,
Et populus præceps volvitur ante pedes.
6 Hinc ille, in præsens queis fulget honoribus auctus,
Nomina venturis postera tradet avis.
7 Nec mirum est: innixa Deo, atque immota manebat
Regis in adverso tempore firma fides.
8 Quare, ille in gentes dum fulminat ensē rebelles,
Effugient diras agmina nulla manus.
9 Qualis flamma vorax furni rapit arbore ramos;
Sic vorat hostiles numinis ira domos.
10 Has Deus excindet gentes, prolemque futuram;
Quique patris condât lumina, nullus erit.

11 Regis

- 11 Nuper enim Regi intentabant funera gentes;
Sed tamen evasit futilis ille labor;
12 Et sua terga inhonesta fugæ dabit impia turba,
Arcûs dum lunat cornua flexa Deus.
13 O Deus, ergo esto superâ virtute triumphans,
Et canet invictas læta caterva manus.

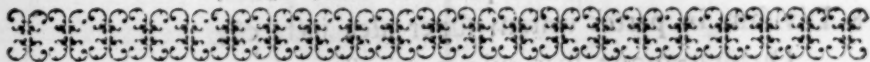

P S A L M U S XXII.

- 1 **O** Deus, alme Deus, miserum cur eminùs arces?
Accipis & surdâ tam procul aure preces?
2 Nocte dieque, Deus, palmas sine pondere tendo,
Lassaque versati corporis ossa dolent.
3 Quisnam injustitiæ sed te, Deus, arguet, O tu
Isacidum columen, præsidiumque domûs?
4 Finibus exacti in te spem posuere parentes,
5 Et repetit patrias gens bene fida domos;
6 Sed quis ego dicor, nisi fœdo in pulvere vermis,
Quem fugat infanis turba proterva jocis?
7 Coram me, nimio est plebecula rupta cachinno;
Mobile dedecoris dat mihi signa caput.
Protrusis labiis inopem gens improba ridet;
8 Cœli, ait, auxilium, quod sibi sperat, habet.
9 Protulit e tumido sed quis me viscere matris,
Qui fueram gravidæ dulce parentis onus?
Hærebam in gremio molli dum pendulus infans,
Ubera pendenti quis mihi lacte dedit?
10 Quis mihi crescentes annos, & tempora vitæ,
Ex quo deveni garrulus ore, dedit?

- 11 Tu Deus in cunis, Deus es crescentibus annis ;
Nec mihi praesidio qui foret, alter adest.
- 12 Hinc armenta bouum, terrent mugitibus inde
Taurorum horribilis grex, nemorumque tremor :
- 13 Nec minus horrendus mihi faucibus imminet hostis,
Quam leo digrediens ungue vel ore minax.
- 14 Defluit in venis sanguis meus instar aquarum ;
Et mea perpetuus dislocat ossa dolor ;
Mollia solvuntur mea corda incensa calore ;
Qualis ab opposito cera liquenda foco :
- 15 Membraque torrentur sine viribus arida ; qualis
Uritur admoto fictilis urna foco ;
Insipidoque tenax haeret dum lingua palato,
Vix fatis exactum est, corpus an umbra forem.
- 16 More canum coeunt hostes, velut agmine facto,
Insequitur leporem per nemus omne chorus.
- 17 Ossâ sub incurvis spectantur candida lumbis ;
Perforat hasta manus, perforat hasta pedes.
- 18 Divisam in partes vestem super alea jacta est,
Quadratumque suas cuique ministrat ebur :
- 19 Ora feras propiora mihi ! jam numine praesens
Sis magis ! impatiens sum, Deus alme, moræ !
- 20 Numen ab ense tuum defendat amabile pectus,
Sanguineo infensi pectus ab ore canis.
- 21 Unguibus ursarum quæ me manus extulit olim,
Efferat his rabidis officiosa feris.
- 22 Non socios hæc facta meos confessa latebunt ;
Laudabo in medio nomina sancta choro.
- 23 Extollat de stirpe atavorum oriunda propago
Laude Deum, extollat (gens ubicunque) Jacob :
- 24 Namque inopis sortem non horruit ille, retorto
Nec vultu querulas respuit ille preces.

- 25 Te, Deus, extollam sanctorum ante ora tuorum,
Et votiva feram munera, teste choro ;
- 26 Pauperibus plenæ qui das convivia mensæ,
Et lætos animos, & sine fine dies.
- 27 Gens oblita tui vicina, oculosque sequaces
In te convertet terra remota suos :
- 28 Terra tuum imperium est, latèque per omnia regnas ;
Solutus & imperio sufficis ipse tuo.
- 29 Te colit assuetus lautis accumbere mensis ;
Fumat odoratis divitis ara focis :
Turba omnis moritura tibi sua debita solvet ;
Et fugiunt structos corpora nulla rogos.
- 30 Sed numerosa meo veniet de stemmate proles,
Quæ feret in memori pectore fida Deum :
- 31 Jactabunt feri proavos atavosque nepotes ;
Hæc sunt invictâ præmia digna fide.

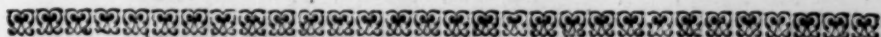

P S A L M U S XXIII.

- 1 **O** Custos ovium Deus, & gregis optime pastor,
Me curam quantum sufficit esse tuam !
- 2 Te duce, graminei discerpam pabula prati ;
Et vada fonticulos propter amœna bibant.
- 3 Errabunda gregis vestigia tramite recto
Dum regis, hoc ingens dat tibi nomen opus.
- 4 Mortis in umbrosis gelidæ dum vallibus erro,
Passibus haud timidis, te duce, capto viam ;

Innixos

- Innixos baculo gressus tua figit arundo,
Indicat incertas & tua virga vias.
5 Dum madet unguento, & plenis mea mensa lagenis,
Macrescit dapibus turba molesta meis.
6 Ite perannosæ felicia tempora vitæ;
Felix ille habitat cui domus ara tua est.

PSALMUS XXIV.

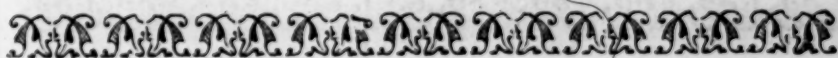
- 1 **T**ERRA Dei est; regni fines nec terminat orbis,
Nec totum hoc ingens, quā patet orbis, opus.
2 Ille super fluctus posuit fundamina terræ,
Et superimpositis pondera librat aquis.
3 Cui licet ad superum tamē hinc ascendere montem?
Assurgetque sacro quis pius ille choro?
4 Qui puris vivit manibus, qui pectore honesto;
Et non elato corde superbit ovans:
Qui falsi nunquam vendit perjuria testis;
Turpiter aut testis quæ male vendit, emit.
5 Ille choro assuescit jam nunc confidere sancto,
Ille salutifero munera ferre Deo.
6 Coelicolum hæc ratio vitæ est, hic denique finis;
His tua templa, Jacob, sunt adeunda modis.
7 Pandite cœlestes, vos limina pandite, portæ;
Jam sit aperta domus; qui venit ecce Deus.
8 Qui venit, ille venit radiantibus inclytus armis,
Cui valida in bello fulminat igne manus.
9 Ecce venit, domus alta, tibi gratissimus hospes;
Pande tuas, moto cardine, pande fores.

- 10 Quisnam ille est tanti, ut pandantur limina Caeli ?
Gloria belligeri, gloria sola Dei.

P S A L M U S XXV.

- 1 **N**ititur ad superas mea mens assurgere sedes,
Elata & tecum vivere posse, Deus.
2 Spes inimicorum ne sit mea vana triumphus,
Nec mea famosus denotet ora pudor.
3 Confundat pudor hos, quibus est peccasse voluptas ;
Et quo laduntur crimine, crimen amant.
4 Justitiæ manifesta mihi sit semita, ne me
De rectâ obliquum devius error agat.
5 Dumque in signato vestigia tramite tendo,
Justitiæ pedibus sit via trita meis.
6 Sis memor usque tui, qui me servavit, amoris ;
Et bene coepisti quo pede, semper eas.
7 Ne mea tange manu juvenilia crimina durâ,
Nec memori sedeant mente reposta, Deus.
8 Quàm bene justitia & tua gratia sede sub unâ
Conveniunt ! quàm, te iudice, vincit amor !
9 Ergo humilem erudies assuescere legibus æquis,
Ducit ut errantes de grege pastor oves.
10 Qui legem observant, violant nec fœdera pacta,
Hos sibi devincit justus amore Deus.
11 O tu, criminibus cui parcere dulcius omni est
Nomine, nequitia pondera tolle mea.
12 Mente Deum purâ si quis venerabitur, illi
Omnia succedent, quo cupit ipse modo.

- 13 Ille geret vitam placidâ cum pace quietam,
Filius & patrios vomere findet agros.
- 14 Sancta Deus justis pandit myſteria legum,
Nec ſibi devinctos pacta latere finit.
- 15 In cœlum erecto figam mea lumina vultu,
Nec pedibus metuam retia tenſa meis.
- 16 Verte tuos oculos, Deus, in me fronte ſcrenâ,
Et mea ne medio deſere vèla mari.
- 17 Cura gravis rodens animam mea creſcit in horas,
Et ſine te nullâ eſt diminuenda die.
- 18 Ergo, Deus, præſens miſero ſuccurre, manuque
Sit mea culparum pagina rafa tuâ.
- 19 Quot premor adverſis (miſerum, Deus, aspice) telis ?
In me quas iras concipit hoſtis atrox ?
- 20 His furiis animam rabidis, his eripe telis ;
Ne mea dicatur credula, vana fides.
- 21 Libra meâ demiffa manu dependeat æqua ;
Spes mea namque tuo pendet ab ore, Deus.
- 22 O domus Iſacidum, ſancto ſata ſemine, vitæ
Per varios caſus te ferat uſque Deus.

PSALMUS XXVI.

- 1 **E**STO, Deus, iudex, ego vitæ en integer adſum ;
In te ſpem poſui, nec mea cauſa cadet.
- 2 Perſcrutare meos ex imo corde reſceſſus,
Inque meo ſi ſit pectore culpa, proba.
- 3 Ante oculos verſata tui ſtat amoris imago,
Et trita eſt pedibus ſemita recta meis.

- 4 Non ego pravorum confedi in sedibus isdem;
Limina nec tetigi conscia facta dolis.
- 5 Conventus hominum ex animo detestor iniquos;
Et mens consiliis horret adesse malis.
- 6 Integer irriguo palmas ego fonte lavabo,
Et lustrabo aras, purior inde, tuas.
- 7 Multa ubi pro tantis referentur munera factis,
Munera presenti conspicienda choro.
- 8 Ille ara ante domos omnes placet angulus; ille
Quà propiore licet numinis ore frui.
- 9 Ne me cum pravis consortia vincula necant,
Sanguinis affluetis fonte levare sitim;
- 10 Nec mea muneribus sit dextra referta dolosis,
Dum male selecti iudicis arca patet.
- 11 Integer in recto gressus ego tramite figam;
Hoc, Deus alme, tui fiat amoris opus.
- 12 Sic passu incedens æquo per marmora templi,
In medio extollant nomina sancta choro.

P S A L M U S XXVII.

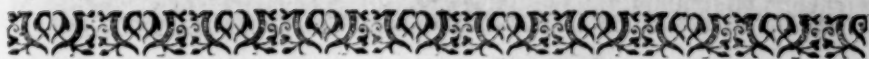
- 1 **T**E duce quas metuam, quas te, Deus, auspice turmas?
Arma quis Heroum ventilat æqua tuis?
- 2 In me avido præceps licet ingruat hostis hiatu,
Procumbet toto corpore pronus humi.
- 3 Imparibus numeris me copia nulla movebit,
Dum tua, cristato milite, castra sequor.
- Ære cient in me licet arma rebellia Gentes,
Sat mihi militiæ signa movere tuæ.

- 4 Unum oro in templis, Deus, unum hoc vivere tecum ;
(Dulce mihi tecum vivere, dulce mori,)
Scitantur quorum ex adytis oracula cœli,
Gloriaque infandi est conspicienda Dei.
- 5 Quo fugit adversis mea fluctibus obruta puppis,
Et latet in tuto condita cymba sinu.
- 6 Hic ego sublimis super omnes effero hostes ;
Ergo ego in his templis carmina læta canam.
- 7 Audiat, & bibulas Deus hic mihi præbeat aures,
Et mihi responsum mollia verba ferant.
- 8 Quam mihi dulce tuos, Deus, est exquirere vultus,
Dum repero iustos ad tua templa gradus.
- 9 Obductâ facies ne sit tua condita veste ;
Nec, Deus, irato sis, precor ore præcul.
Nec, mea sola salus, extremis defice rebus ;
Auxilii veteris sed memor esto tui.
- 10 Me licet invisum pater, aut mea mater alumnum
Deserat, inde tui pignus amoris ero.
- 11 Ergo mea in recto vestigia tramite fige,
O Deus, exubias dum vigil hostis agit.
- 12 Nec sim sub turbæ dirione redactus iniquæ,
Quæ me perjure se parat ore sequi :
- 12 Jam fuerant oppressa malis mea pectora, sperent
Omne venturas ni meliore dies.
- 14 Sis patiens ; Deus in præsens quæ tempus omittit
Commoda, restituet tempore ; sis patiens.

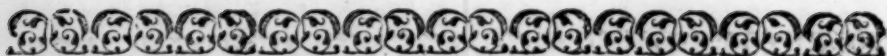
PSALMUS XXVIII.

- 1 **O** Deus, iratis finis es qui tutus ab undis,
Nec mihi sis muto, dum premor, ore silens;
Qualis in obscuro jacet umbra oblita sepulcro,
Sic ego, si fileas, sum levis umbra mei.
- 2 Propitius, precibusque meis sis miris, ad aras
Dum duplices toto pectore tendo manus:
- 3 Nec mihi contingat turbæ comes ire scelestæ,
Quæ simulat pacem, dissimulatque dolos.
- 4 Digna ferat sceleris sua præmia, digna laborum,
Spectetur factis improba turba suis.
- 5 Quem mare, nec tellus, nec sidera mota morantur,
Hujus erit magnâ diruta strage domus.
- 6 Sit mihi fas hæc visa loqui, hæc tua dicere facta;
Ut facilis venias ad mea vota, Deus.
- 7 Robur & æs triplex Deus est mea pectora circum,
Firmavitque ratâ jam mea vota fide.
Illum carminibus tollam ergo ad sidera cœli,
Insolitis saliunt dum mea corda modis.
- 8 De cœlo manat veneranda potentia regis,
De cœlo populi nec minùs orta salus.
- 9 O Deus, in præsens, gentemque in secula serva;
Atque tuum carpat dulcia prata pecus.

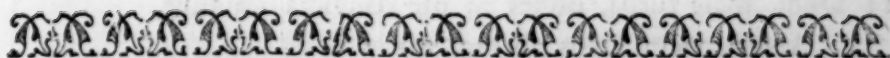
PSALMUS XXIX.

- 1 **T**ERRARUM Domini, cumulate altaria donis ;
Gloria magnifici est omnia posse Dei.
2 Non fatis est laudasse foras sacra nomina cœli,
Ut sonet in templo est fama necesse suo :
3 Quem penes imperium pelagi est, & aquatica regna ;
Quem penes imperium est aëris, unde tonat :
Circumfusa mari cujus vox incubat alto :
4 Nec minor imperio vox sonat illa suo.
5 Illa ferit cedros, summasque in montibus ornos,
Sive tuas, Hermon ; Lebane, sive tuas.
6 Lascivæ, siquando velit, de more juvenæ,
Lebanon & Sirion saltat utrumque jugum.
7 Dividuos ictu dirumpit fulminis ignes,
8 Et nemus arboribus discutit omne Cades.
9 Intonat, & gravidæ ponunt sua pondera cervæ,
Dum vidua est latebris silva caduca suis.
Ite, Dei in templis jam dicite nomina, gentes,
Qui ponti tumidas altiùs urget aquas ;
10 Qui tumidos fluctus proprio sub carcere frænat,
Dum, quibus ipse caret, finibus unda fluit.
11 Ille dabit genti latos spectare triumphos,
Pacifîcâ indulgens otia grata manu.

PSALMUS XXX.

- 1 **Q**UI super hostiles mea sustulit ora triumphos,
Dignum laude, Dei nomen ad astra feram.
- 2 Qui, jacet heu nimio dum mens mea fracta dolore,
Vulneribus fundit balsama grata meis.
- 3 Umbra velut videor cæco intumulata sepulchro,
Quæ redit in vitam, viribus acta novis.
- 4 Carmina vos læti gratissima pangite, sancti ;
Esse Dei immemorem quem finit una dies ?
- 5 Ira Dei brevis est, manet indulgentia semper ;
Noctis agit luctus crastina læta dies.
- 6 Per mare tranquillum modò me levis aura ferebat,
Et mea per placidas cymba cucurrit aquas ;
- 7 Sed, Deus, inductâ vultum dum nube recondis,
Nulla favet velis aura secunda meis.
- 8 Hâc ego sollicitus te supplice voce vocabam,
Quàm prosum, mortis dum levis umbra, tibi ?
- 9 Quas tibi cantabunt defuncti in pulvere laudes ?
Quæque fidem memorant ora sepulta tuam ?
- 10 O miserere mei, dum sit mihi vita superstes,
Et fusi currant stamina parya mei.
- 11 Lætor ego vitæ jam conditione novatâ ;
Et mea planta levi jam pede pulsat humum ;
Jam mihi, qui fueram mœsto velamine cinctus,
Induis artificis tegmina picta manu.
- 12 Nulla fatis referet tibi vox præconia laudum ;
Ergo, Deus, dempto fine, canendus eris.

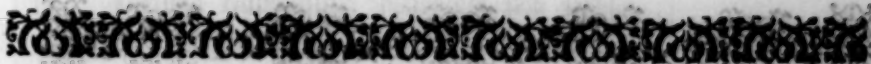

PSALMUS XXXI.

- 1 **O** Deus, incutiat pietas mihi nulla pudorem ;
Jure sibi numen vindicat illa tuum.
- 2 Purgatam, Deus, inclina mihi protinus aurem,
Et tua me sævo ferver ab hoste manus :
Quæ me defendat, circumdata moenibus altis,
Sis mihi de solido marmore facta domus.
- 3 O ! rupes immota mihi & solidissima turris,
Sint mea militiâ mania tuta tuâ.
- 4 Cautior insidiis hostilibus eripe nubem,
Neve meos laqueent retia tensa pedes.
- 5 Me manibus commendo tuis, sum totus in illis ;
Nam mea veridico venit ab ore salus.
- 6 Mendaces vatum nugas incredulus odi ;
Sola ego fatidici consulo jura Dei.
- 7 Nota sub adversis mea sunt tibi pectora rebus,
Tempore quæ lætor fida fuisse malo.
- 8 Illa fides campos in apertos agmina duxit,
Nec fuit in portis, Keila *, manere tuis.
- 9 O miserere mei, quem sævâ tabe peredit,
Quemque graves oculos tollere cura negat ;
Cujus suffusâ venter gravis intumet undâ,
Ægraque mens nimio victa dolore jacet.
- 10 Præcipitat vitam curis festina senectus,
Dum gemitus numerat quælibet hora meos,
Enervat vires olim mihi grata voluptas ;
Et mea putrescit, quæ tegit ossa, cutis.

* V. 1. Sam. 23.

- 11 Dum, mala turba, hostes in me convicia fundunt,
 Audio, vicini læsus ab ore, malus ;
 Aut loca, me viso, in contraria transit amicus,
 Aut pede inobservans prætereunte fugit.
- 12 Non aliter videor quàm fracta & inutilis urna,
 Aut jam defuncti corpus inane viri .
- 13 Et famæ & vitæ timor est utrobique molestus,
 Dum me selecti judicis ira petit.
- 14 Sed tamen insimulare reum me criminis, inquam,
 Sit voluisse, sibi ; non potuisse, Deo.
- 15 Namque meæ numerat Deus omnia tempora vitæ,
 Nec sunt hostili fila secunda manu.
- 16 Funde tui ambrosii, Deus, in me lumina vultûs ;
 Et tibi conciliet me tuus almus amor ;
- 17 Incutiant nullum mihi vota precesque pudorem ;
 Sed perituri hostis manet in ore pudor.
- 18 Insultare bonis, & quæ contemnere justos
 Lingua solet, nullos efferat illa sonos.
- 19 Commoda quanta Deus justis provisâ reponit !
 Quanta pios populo commoda teste manent !
- 20 Ille sinu accipiet justos, & ab hoste superbo
 Condet, ubi linguæ prælia nulla fremunt.
- 21 O utinam dignas possim persolvere grates,
 Qui me turrigerâ muniit arce, Deo !
- 22 Nam temerè dixi, nullam superesse salutem ;
 Sed mihi clamanti mite levamen erat.
- 23 Ite, Deum cantate omnes, pia pectora, justî ;
 Nam Deus est sanctis promptus adesse suis :
 Ite Deum laudate pio vos pectore, justî ;
 Nam fastu tumidi præmia justa ferent.
- 24 Obdurate pii, hinc animosque attollite fortes ;
 Roborat invictâ pectora mente fides.

PSALMUS XXXII.

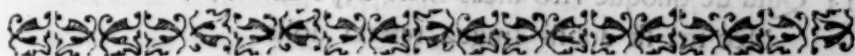
- 1 **V**ivite felices, quorum omnia crimina tollit,
Et premit obscurâ condita nocte Deus.
- 2 Quis scelus incautum non imputat ille ; beati
Vivite vos, quorum est inviolata fides.
- 3 Dum malè celavi vulnus, nova vulnera sensi ;
Ossaque suppressus lentius ignis edit.
- 4 Nulla dies me non audit, nox nulla querentem ;
Et mihi, urî sterili deficit humor agro.
- 5 Ergo meum agnosco tibi pectore crimen aperto,
Nec me confesso est pœna luenda reo.
- 6 Dum vires annique sinunt, tua pandite, iusti,
Pectora proprio, pectora nuda, Deo.
Sic tua dum variis exercita fluctibus errat,
Non erit insanis humida puppis aquis.
- 7 Dum mare turbatur, quod in otia tuta recedo,
Carminè votivo littora pulsa sonent.
- 8 Vivere qui nescis sapientèr, dicta periti
Exaudi ; & rectam, me duce, carpe viam.
- 9 Ne vivas similis, qui calcitrat undique, mulo ;
Ferreâ quem dominum vincula ferire verant :
Instar equi nec sis, cuius moderator habenis,
Et duris inhibens vix regit ora lupis
- 10 Casus mille manent, & mille pericula praves ;
Sed Deus amplexu pectora iusta fover.
- 11 Integra jam vitæ vos pectora plaudite, iusti,
Plaudite, dum cœlum voce sonante tremit.

PSALMUS XXXIII.

- 1 **I**TE, Deum, iusti, laudate ad sydera ; iustum
Namque Deo gratesolvere quemque decet.
- 2 Ite, Dei citharâ cantantes dicite nomen,
Et dena argutæ tangite fila lyræ.
- 3 Instaurate novum carmen ; quis talia fando
Carmina, carminibus possit egere novis ?
- 4 Namque Dei æternum manet immutabile verbum,
Et solidâ legum fœdera fixa fide;
Coelorum varios determinat ille meatus,
Et sua habent noctes, & sua jura dies.
- 5 Hinc elementa fidem (jus inviolabile) servant ;
Fœcundoque ferax viscere terra tumet.
- 6 Dixit, quæque vides citius dicto omnia fiunt ;
Coelosque in formam spiritus oris agit.
- 6 Dixit, & inde locum fluctus volvuntur in unum ;
Unitisque latens sufficit humor aquis.
- 8 Quem non percèllunt miracula tanta timore ?
Hinc venerari alto quem piget ore Deum ?
- 9 Dixit, & ad vocem magnum per inane ruebant
Omnia, quæ proprio pondere fixa manent.
- 10 Ille, sua extollunt dum numina inania gentes,
Ridet mentitis irrita vota deis.
- 11 Æternum sed jura manent, sanctissima jura,
Quæ ille innumeris pectora pandit avis.
- 12 O fortunatam gentem, nimiumque beatam,
Quam pastor proprium vult Deus esse gregem !

- 13 De cœlo terras aspectans arduus omnes,
- 14 Intuitu humanum prospicit ille genus.
- 15 Ille sigillatim videt omnia pectora solus,
In vitium flecti cerea corda videt.
- 16 Impiger innumeris frustra rex militat armis,
Militis & frustra ventilat arma manus;
- 17 Frustra gaudet equo fugiente laceffere ventos,
Aut turmam oppositam rumpere, pronus eques;
Nec fuga, nec vires valeant sine numine cœli :
- 18 Sed sedet invicto vir bonus altus equo ;
Namque Dei insomnis vigilat custodia iusto,
- 19 Quem nec morte premi, nec finit ille fame.
- 20 Ergo, Deus, semper tua numina sola moramur,
Quæ iusti aptabunt ægidis ære manum.
- 21 Numina carminibus jam, sancti, tollite lætis,
Tollite carminibus nomina digna novis ;
- 22 Vocibus alternis choris ille remugiat omnis,
Vocibus alternis, hinc amor, inde fides.

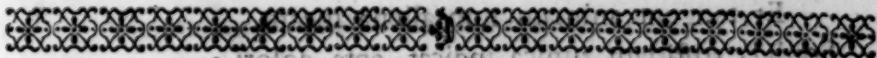

PSALMUS XXXIV.

- 1 **N**OMEN in adverfo, nomenque in tempore lato,
Nomen erit sanctum semper in ore meo.
- 2 Freta triumphabunt mea cœli numine corda ;
Et sancti, his visis, pectora læta gerent.
- 3 Ite, Dei nomen jam mecum tollite, iusti ;
Tollamus iuncto nomen ad astra choro.
- 4 Ille meis precibus patientem accommodat aurem,
Meque ex ærumnis extulit ille meis.

- 5 Supplicibus iustis placido Deus ore respondet,
 Pingit & ingenuas nulla repulsa genas.
 6 Ille preces ^{num} ~~haurit~~ capit implorantis egenti,
 Et curis animam liberat ille gravem.
 7 Prærupto illè pios amplectitur undique vallo,
 Angelus excubias dum speculator agit.
 8 Improbe, de puris hauri modo fontibus undam,
 Undaque quam relevet, dic mihi, pura sitim !
 9 Numen amare Dei venerabile discite, iusti ;
 Sufficiet vobis cætera larga manus.
 10 Per campos errat catulorum oblita læana,
 Et favâ dicta est sæpe perire fame :
 Sed quod conveniat, nil deficit utile iusto ;
 Hic labor, o Deus, est hoc opus omne tuum.
 11 Vos, mea cura, animis quæ dicam advertite vestris,
 Diriget & vestros semita recta pedes.
 12 Quisquis es annosæ qui vis tibi tempora vitæ,
 Et tibi felices annumerare dies :
 13 Quid de quoque viro dicas malè sæpe caveto,
 Nec tua sit dubiis lingua referta dolis.
 14 Tu quodcunque potes præstabis munus amico ;
 Nec tua nox rixis, sit neque lite dies.
 15 Cura Dei propria est iusti inviolabile nomen,
 Ille inopam querulis invigilatque sonis.
 16 Ille sua opponit contraria pectora pravis,
 Et rapit ~~injustas~~ numinis ira domos.
 17 Clamat inauditus nunquam sine vindicæ iustus,
 Nec tempestivam sperat inultus opem.
 18 Ille animos fractos, ille anxia pectora lenit,
 Et pia præsentî numine corda levat.
 19 Justorum, adverso quæ cingitur undique fluctu,
 Quassatam frangit nulla procella ratem.

- 20 Sed laterum tabulas, lasas modò viribus unda,
Custodit dominus; mox reficitque ratem.
21 Injusti absorbet violentior unda carinam,
Et perit in medio cymba relicta mari.
22 Per freta, per syrtes, per iniquis æquora ventis
Cymba volat iusti, remige freta Deo.

PSALMUS XXXV.

- 1 **O** Deus, esto meis contrarius hostibus hostis,
Et mea consiliis causa sit acta tuis.
2 Sume manu clypeum & curvata ancilia lævâ,
Surgit in auxilium dum tua dextra meum.
3 In latus intorquens directam viribus hastam,
Hostes siste meos, tu mea sola salus;
4 Insidiasque malos sub lumina profer agentes,
Duraque confundat conscius ora pudor.
Turbati sua versa retro vestigia flectant,
Dejecto infectum dum scelus ore vident;
5 Qualis agit paleas ventus commotus inanes,
Sic tuus hos refugos angelus ales agat;
6 Quos stricto insequitur dum nuncius ense, fugaces
Semita subvertat lubrica nocte pedes.
7 Quid minus optarem insidianti, nulla lacescit
Quem causa, immeritos dum struit arte, dolos?
8 Illum improvisò teneant sua retia; fas est
Insidiatores arte perire suâ.
9 Tutus ab insidiis te quare ego carmine tollam,
Dum mihi me curam gratulor esse Dei.

- 10 Quis tibi digna feret salvo præconia iusto?
De validis inopum palma referta, tua est.
- 11 Ære dato, insimulant testes me criminis empti,
Mentitoque (nefas!) arguor ore reus.
- 12 Compensata malis mea sunt bona, qualis aristas
Ingrato cultus foenore reddit ager.
- 13 Horum me studio infortunia dispare lædunt,
Et tangunt animam non aliena meam.
Sordida tristitiam tunica indicat, apta dolori;
Nec struitur solito mensa remota cibo.
Sæpe effusus humi placabile numen adoro;
Inque meos redeunt vota precesque sinus.
- 14 Filius infelix ut matrem lugeat ademptam,
Aut frater charo jam sine fratre dolet:
Haud secus agrotos miserabar pectore mœsto,
Nec mea devenit, quam sua, cura minor.
- 15 Me tamen afflictum turba hæc ingrata relinquit,
Jucundumque mei nescia tempus agit:
Nec qui soletur, nec qui convicia linguæ
Dicta mihi narrat, fidus amicus adest.
- 16 Mordaci linguâ lacerat mea nomina scurra,
Dum lautâ instruitur mensa secunda dape.
- 17 Usque, Deus, spectator eris, nunquamne repones?
O! animam à sævo tolle læone meam!
- 18 Sic tua per populos ibunt præconia multos,
In medio referam justitiamque choro.
- 19 O Deus, indigno nullus me scommate lædat;
Nec sint furtivis condita verba notis.
- 20 Siquis inoffensæ metam optat tangere vitæ,
Protinus insidias callidus hostis agit.
- 21 Rupta venerato diducunt ora cachinno,
Visa oculis narrant dum mea damna suis.

- 22 Quod te non latuit ne sit sine vindice crimen,
A me nec tacito sis, Deus, ore procul.
- 23 Surge laborantis memor, &, te discute, causæ;
Illa patrocinii pendet ab ore tui.
- 24 Innocuos bene scire tuum est, moresque tueri;
Ne sit læta meis impia turba malis;
- 25 Nec dicant hostes factum est uti vovimus, Euge
Vicinus, en! nobis præda perita jacet.
- 26 Quos mea delectant incommoda, vertice prono
Conjuncta illa notet conscius ora pudor.
- 27 Pectora lætitiis gerat exultantia, iusta
Cujus ab officiis causa tuenda mea est.
Exultate bono lati vos omine, Justii,
Omine lætatur non minus ipse Deus.
- 28 Justitiam ergo Dei tollam usque ad sidera; toto
Et fecunda geram pectora laude, die.

PSALMUS XXXVI.

- 1 **I**NJUSTI impietas tacito me pectore suadet,
Illum in corde suo non habuisse Deum.
- 2 Ille bonos mores simulans se fallere gaudet,
Donec visa frequens fraus odiosa patet.
- 3 Nudatus proprios nunc induit ille colores,
Nec sua dissimulat crimina, fronte novâ.
- 4 In lecto insidias mediâ sub nocte revolvit,
Et sceleris memor est, dum memor ille sui.
- 5 O Deus, immenso cœlo indulgentia nobis
Nec diffusa minus, nec minus alta sua est.

- 6 Iustitia, ut montes, caput inter nubila condit ;
 Ignoti ima maris nec magis unda, later.
 Nos omnes, Deus alme, tuo pendemus ab ore ;
 Nec sine te carpunt pabula grata feræ.
- 7 Qualis amor ! quàm nos expansis implicat alis,
 Et fovet in gremio pura columba suo !
 Hinc spes illa venit, venit hinc fiducia nostra ;
 Hinc fons perpetuâ plenus abundat aquâ ;
- 8 Unde voluptatum pleno se proluet amne,
 Et pius ambrosias hauriet unde dapes.
- 9 Currite vos, lymphæ ; vos tempora currite vitæ ;
 Currite vos socio flumine, fonte pari ;
 Festinate dies radiis melioribus orti ;
 Lux oriunda tuo lumine qualis erit !
- 10 Esto, Deus, semper tua jura colentibus idem,
 Et iusta involvat pectora sanctus amor.
- 11 Insultet pedibus nunquam mihi fortior hostis,
 Nec præda hostili sim removenda manu.
- 12 Vicinus, ecce cadit gens improba poplite flexo ;
 Nec reget elapso amplius illa pedes.

PSALMUS XXXVII.

- 1 **N**E tua nequitia rebus macrescat opimis
 Invida mens, sortem sed ferat æqua suam.
- 2 Impius instar erit viridis nam graminis herba,
 Arentem messor quam modò falce metit.
- 3 Felix qui grates multùm studiosus agendi,
 Commendat precibus seque, domumque Deo ;

Ille

- Ille suo incumbet, dum terram vertit, aratro;
 Et sua non mendax fœnora reddet ager.
- 4 Grata quibus pietas, Deus est quibus unica cura;
 Non deerunt votis prospera fata piis.
- 5 Iacta sit in Cœlo tua spes, velut anchora fundo;
 In placido & duces candida vela mari.
- 6 Te Deus, & mores in apricum proferet æquos,
 Vita instar medii dum tua solis erit.
- 7 Pone metum, proprio veniet tibi tempore merces,
 Sera licèt veniat, sed tibi certa venit:
 Quid si divitiis operosior aula nitescat,
 Aut pravi injustis res foret aucta modis;
- 8 Invidiam & duris iram compeſce catenis,
 Ne mentem capiat res peritura tuam.
- 9 Nam cadet ante diem dulcis vitæ improbus exors,
 Dum patriam justus vomere sulcat humum.
- 10 Impius hæc subitò tam culta novalia linquet,
 Et novus oblitos advena findet agros.
- 11 Sed justo jucunda Deus dabit otia vitæ,
 Bobus araturo rura paterna suis.
- 12 Concinnata bonis sua retia tendit iniquus,
 Ringitur & vanas explicuisse plagas.
- 13 Consilia e cœlo Deus irrita prospicit alto,
 Fatalem, ridens, prospicit ille diem.
- 14 Vaginâ eripuit gladium, nervosque tetendit
 Improbus, ut jaculis, & perat ense pium:
- 15 Sed sua descendet districtum in viscera ferrum;
 Atque adducta arcûs cornua, rupta cadent.
- 16 Plus valet exiguum justî sub paupere tecto,
 Quàm malè magnificæ multa rapina domûs.
- 17 Namque Deus justum sub tuto umbone recondet,
 Et validâ injusti conteret arma manu.

- 18 Venturos censens longis rationibus annos
 Justorum, innumeros computat ille dies ;
- 19 Et cum dira fames, & vexat inedia campos,
 Jejunam iusti non sinet esse domum.
- 20 Tabescent pravi, ceu capti ab ovilibus, agni
 Pingua fumosis exta cremata focis.
- 21 Accipit injustus quæ mutua, nulla reponit ;
 Et dilabuntur, quas sibi cogit, opes.
 De minimo donat justus quæ tollit acervo
 Gratis, nec minor est ære crumena dato.
- 22 Terra ferax iusti, hæredum longo ordine durat,
 Injusti dominum res habet empta brevem.
- 23 Justorum gressus ductor Deus ordinat æquos,
 Gaudet inoffensæ dum comes ire viæ ;
- 24 Si fortè infirmo titubent vestigia gressu,
 Dextra vacillantes sustinet alma pedes.
- 25 Me longa ex annis docet experientia multis,
 Nunquam iusti inopem frugibus esse domum :
 Nec vidi, solitos alienâ vivere quadrâ,
 Maternæ pueros pignora chara sinûs.
- 26 Quid mirum ? hospitibus convivia præbet egenis,
 Et misero humanam porrigit ille manum :
- 27 Et si vis longo possideas sanguine terras,
 Moribus instructus vivere disce bonis.
- 28 Nam rigidi Deus est observantissimus æqui ;
 Et sibi justorum foedera sancta tenet :
 Ille memor pacti sanctos in secula servat ;
 Impia sed proles falce resecta cadet.
- 29 Justorum seris recolenda nepotibus arva,
 Extorrem patriâ nulla queruntur herum :
- 30 Namque ex ore fluit dignus sapiente, bonoque
 Sermo ; nec utilium fit minùs ille sagax.

- 31 Instituit sanctæ vestigia congrua legi,
Regnatque in toto pectore legis amor.
- 32 Exitio iusti necit sua retia pravus,
Observans siquâ possit ab arte capi :
- 33 Sed Deus impunes absolvit crimine iustos,
Impietatis agi nec finet ille reos.
- 34 Durate ô Iusti, legum sacra jura tenete ;
Jus habet ille fori, jus habet ille soli.
Justorum innumeris hæredibus arva colentur,
Dum cadit ante oculos impia turba tuos.
- 35 Injustum titulis splendentem, & nomine vidi ;
Ut patulis laurus frondet opaca comis :
- 36 Respicio, & subito fugiens evanuit aura ;
Quam brevis est, inquam, lubrica fama moræ !
- 37 Convertens oculos, video pia pectora iusti ;
Aspice, quam placide tempora mortis eunt !
Componit fessos artus quasi nocte viator,
Ad matutinum surgere lætus iter.
- 38 Sed confundentur media inter crimina pravi,
Ut perit in mediis naufraga puppis aquis.
- 39 Auxilium iusti cœlo descendit ab alto,
Turris in adverso tempore certa Deus.
- 40 Per varios fluctus, per mille pericula vitæ
Emergunt, quorum est anchora fixa Deo.

PSALMUS XXXVIII.

- 1 **N**E, Deus, exquiras mea crimina numine læso,
Nec mea delictis poena sit æqua suis.
- 2 Nam tua fixa meo lateri, Deus, hæret arundo,
Et tua vulneribus dextera dura meis.

- 3 Confectum heu! macie pectus mea crimina rodunt;
Fessaque jactati corporis ossa dolent.
- 4 Qualis ubi crescens caput obruit unda natantis,
Astrictum pedibus dum malè fertur onus;
Haud ego curarum denso secus agmine cingor,
Et me devexum vix minùs urget onus.
- 5 Stultitiæ incurata meæ pudor ulcera celat,
Vulneris & longè foetidus humor olet.
- 6 Inclinata solo superat mea pectora tergum,
Et totâ, incedo tristior ore, die.
- 7 Infanos sensim pervadunt ulcera lumbos,
De quibus infecti sanguinis exit odor;
- 8 Impleturque meis miseris clamoribus æther,
Dum cruciant animam crimina lapsa meam.
- 9 Tu quid ego mœstus desidero, conscius audis;
Te mea poëna, Deus, nec mea cura latet.
- 10 Præcipiti motu trepidantia corda feruntur,
Destituitque oculos lux fugitiva meos.
- 11 Ulceris absistunt comites graveolentis odore,
Versaque amicitiae terga dedere meæ.
- 12 Cautus amicorum vice me circumvenit hostis,
Verbosus nectens, quâ solet arte, plagas:
- 13 Sed veluti surdus nulla huic responsa ferebam;
Nec mihi major erat quàm tacuisse labor.
- 14 Obstupui, tanquam mea frigida faucibus hæsit
Lingua, nec offensos rettulit illa sonos.
- 15 Namque, Deus mea spes, in te mea causa recumbit,
Quæ tibi tutori sarcina major erit.
- 16 Dum fileo, hæc mecum tacito sub pectore volvo,
Tu mihi, ne læsus tu videare, fave.
Impia nec favos agat in me turba triumphos,
Cui gratum est lapso me cecidisse pede.

- 17 Nam satis ipsa meam cruciant mea crimina mentem,
Proh pudor ! ante oculos tot repetita patent.
- 18 Sed scelera enarranda tibi mea multa fatebor,
Et quæ demerui tristia corda geram.
- 19 Sorte tamen meliore hostis vivitque vigetque,
Et crescit numeris prospera turba novis :
- 20 Quæ bona compensat vitiis, quæ damnat honestum
Prosequiturque odiis, hæc mihi turba nocet.
- 21 O Deus alme, tui præsentia terreat hostem ;
- 22 Proroget auxilium nec mora longa tuum.

P S A L M U S XXXIX.

- 1 **I**njustis ægrè videar ne ferre dolorem,
Semper erit duris lingua regenda lupis.
- 2 Nulla laceffitus retuli convicia, verbis
Abstiniuique malis, abstiniuique bonis.
- 3 Talia dum meditor, fervens jecur ignibus arsit,
Et sua perrupit vincula lingua silens.
- 4 O ! utinam, dixi, possim mea tempora vitæ,
Et mihi quot remanent dinumerare dies !
Hinc, Deus, ut meliùs discam, labentibus annis,
Quam fragilis vita est ! quam brevis illa moræ !
- 5 En ! spatium vitæ palmâ non amplius unâ ;
Tempora longa senum sunt tibi visa nihil.
- 6 Quid sibi vult hodiernus homo, quem crastina fallit
Vita, laboratum dum sibi fingit opus ?
Ingentes frustra sibi congerit æris acervos,
Nescius hæredis, nescius ille sui.

- 7 Quò fugiam, opperiens aut quem, Deus, ergo morabor?
 Tu spes viventis, tu morientis eris.
- 8 Tolle meum scelus, & mentis grave pondus iniquæ;
 Fabula ne fiam, dum malè fertur onus:
- 9 Namque tuæ agnosco vestigia vindicis iræ,
 Et tacito pœnas conscius ore fero.
- 10 Siste manum, nec plange, Deus, mea pectora plagis,
 Quæ sunt verberibus livida facta tuis.
- 11 Quem sua culpa reum rodit, furtim illius ætas
 Labitur, ut tineæ dente peresa toga.
 O! ætas incerta, hominumque brevissima vita,
 Quam pede furtivo mors inimica petit!
- 12 Elapsas ergo lacrymis labentibus horas,
 Et numerem precibus tempora pauca meis:
 Qualis iter faciens nam per loca senta viator,
 Nocte brevi reficit membra levanda toro:
 Huc ego non aliter venio peregrinus; avorum
 Quæque tulit cineres, cras feret urna meos.
- 13 Parce, precor, tardè currant mea stamina vitæ,
 Postremam ut fiam fortior ante diem:
 Ante dehinc abeo loca visere nocte profunda;
 Et dico æternum, labilis umbra, vale.

PSALMUS XL.

- 1 **D**UM moror usque Deum expectans patientèr, ab alto
 Vocem inclinatâ percipit aure meam:
- 2 Extulit e cano horrendum resonantis Averni,
 Imposuitque meos in loca firma pedes.

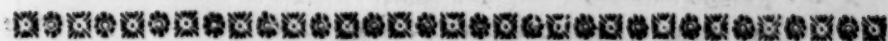
- 3 Ille afflata novo inspirans mea pectora cantu,
Carmina sufficiet nomine digna suo :
Quæ simulac cernent trepidæ formidine gentes,
Multa Dei facilem turba rogabit opem.
- 4 Felix, qui cœlo innixus prælustria vitat
Nomina, mendosis moribus apta regi.
- 5 Qualis amor nobis, Deus, est tuus! omnia facta
Si numerem, numero cedit arena meo.
- 6 Non fuso placandus eris tu sanguine tauri,
Nec multo thuris munere captus eris :
Thura ferant alii, mihi jussâ capeßere fas est ;
Aurículas figant & tua signa meas.
- 7 ^{Ergo} ~~Quæ~~ Hecatombæâ, inquam, cæde potentior adsum !
En ! adsum in tabulis hostia dicta tuis ;
- 8 Explorare meus labor est, Deus, omne quod optas ;
Et fiam obsequio victima grata meo.
- 9 Jura peroravi tua, concomitante catervâ ;
Et mea erat nullo lingua præmenda modo.
- 10 Hinc tua justitia, & tua fallere nescia corda,
Ingentem populi non latuere chorum.
- 11 Ne me præconem linquant tua numina justâ,
Nec tuus almus amor, nec tua sancta fides.
- 12 Curarum denso circumdatus agmine cingor,
Nec mea mens pœnas prævidet icta suas.
Excedunt numerata meos mea crimina crines ;
Ergo meum pectus conscius horror agit.
- 13 Obsessum innumeris his me, Deus, eripe culpis ;
Et festinatam protinus affer opem.
- 14 In me tela parans hostis, paret irrita tela ;
Iraque confundat mixta pudore genas.
Retro inhonesta ferat vestigia perfidus hostis,
Quem mea sub tacito pectore damna juvant.

- 15 Ille meos merito, ter sentiat ille dolores,
Cujus inurbano est vox geminata joco.
16 Pectora latitiis gerat exultantia justus;
Ille canat laudes nocte dicque tuas.
17 Qui mihi in adversis præbes solatia rebus,
O Deus, optatam ne mora tardet opem.

PSALMUS XLI.

- 1 **F**ELIX quem tangunt inopum infortunia; fracto
Pectore in adversâ non erit ille die.
2 Ille geret viram placidâ cum pace quietam,
Invito exercens quod tenet hoste solum.
3 Ægroti thalamos propior Deus illius ambit,
Compositoque fovet languida membra toro.
4 Hæc dixi (exactæ revocans oblivia vitæ)
O, placido facilis sis, Deus, ore mihi!
5 Interea quibus est mea vita odiosa, queruntur
Et famæ & tardam funeris esse moram.
6 Ad mea si veniant me visere limina, fingunt
Torta malo sensu verba, ferenda foras.
7 Quisque suum irritat comitem, dum turba susurros
Inter se miscant in mea damna leves.
8 Vim morbi dicunt imis hæcere medullis,
Et sua non alio membra levanda toro.
9 Junctus amicitia, mensaque sodaliter unâ,
Calcibus ingratus me petit, instar equi.
10 Affer opem, Deus, & sorti me redde priori;
Perfidia ut poenas sentiat ille suæ.
11 Te mitem agnoscunt renovatæ in corpore vires,
Impotis & facilem te probat ira gregis.

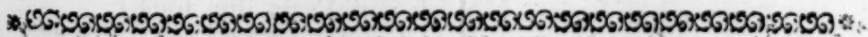
- 12 Te mihi propitium mea mens infracta fatetur,
Fundis ab ambrosio dum jubar ore tuum.
13 Vivat, in æternum vivat Deus; hæc simul uno
Ore omnes dicant, dum geminatur Amen.

PSALMUS XLII.

- 1 **Q**UALIS cerva sitim gelido restinguere rivo
Optat, anhelanti dum tremit ore fugax:
Haud secus æternos, Deus alme, exquirere fontes,
Implacanda tuæ me sitis urget aquæ.
2 O ego te quando aspiciam, quandoque licebit
Visere cœlestes, regna beata, domos!
3 Esca mihi lacrymæ sunt nocte dieque cadentes;
Dum rogat hostis, Ubi est jam Deus ille suus?
4 Hæc ego dum mecum volvo, mea corda liquefcunt,
Inque sinus tepidæ decedit imber aquæ.
Namque olim potui templo consistere, festos
Et celebrare, choro concomitante, dies.
5 Cur te discrucias mea mens orbara quiete?
Et quianam interno victa dolore jaces?
Pone metum, inque Deo tua sit fiducia fixa;
Sorte tibi cedit mox meliore dies.
6 O Deus, ægra labat mea mens sub pondere, ab arcâ
Se procul absentem dum videt esse tuâ.
Namque inter saltus, & inhospita montibus arva
Immemorem nunquam me fugit arca Dei.
7 Qualis ubi immani strepitu fremit agmen aquarum,
Fluctibus & littus verberat unda novis:
Curarum haud aliter surgentibus obruor undis,
Dum præcedentem mox aqua trudit aquam.

- 8 Sed citò componet fluctus fremitusque sonoros,
 Mitior, aurorâ jam redeunte, dies.
 Nocte ergo votiva Deo mea carmina pangam,
 Quòd liquidum feci per mare tutus iter.
- 9 O! pelagi, dicam, mihi quondam immobile saxum,
 Quò tuus e memori pectore fugit amor?
 Cur mœstus, nigroque incedo cinctus amictu,
 Insultatque meis impia turba malis?
- 10 Mucrone a costis mea tergora diripit ille,
 Qui rogat, heus! tuus est nunc ubi quæso Deus?
- 11 Cur te discrucias mea mens orbata quiete?
 Et quianam interno victa dolore jaces?
 Pone metum, inque Deo tua sit fiducia fixa;
 Sorte tibi cedit mox meliore dies.

PSALMUS XLIII.

- 1 **L**IS mihi crudeli, Deus, est cum gente secanda;
 Sit mea consiliis causa tuenda tuis.
 Quo teneam nodo falsi perjuria testis?
 Infidiis procul hinc exulet ille suis.
- 2 Cur dolet amissum mea mens sua robora numen?
 Anxius hostili cur ego lite premor?
- 3 Funde mihi lucem & redeuntes dirige gressus,
 Inque tuas ades, quâ via ducit, eam.
- 4 Sic stabo ante tuas, queis nil mihi dulcius, aras;
 Vocalis tangens consona fila lyra.
- 5 Cur te discrucias mea mens orbata quiete?
 Et quianam interno victa dolore jaces?

Pone

Psalmus XLIV.

55

Pone metum, inque Deo tua sit fiducia fixa;
Sorte tibi cedit mox meliore dies.

PSALMUS XLIV.

1. **R**ES gestas, magnumque Dei & memorabile nomen.
Tradidit innumeris fama perennis avis.
2. Qui gentem patriâ damnatam excedere terrâ.
Impulit, in campis inferuitque novam;
Nec segetes finit ille fatas, nec carpere fructus,
Dum petit incultos impius exul agros.
3. Nec novus arva suis mucronibus incola debet;
Sed Deus, & suus hæc omnia fecit amor.
4. O Rex, numen idem nobis servetur ad imum,
Sub prisco patrum tempore, quale fuit.
5. Te duce, per medios hostes (quos ira rebellis
Commovet) everfas & licet ire domos.
6. Plena-venenatis mea nulla pharetra sagittis,
Nec mea distrieto prævalet ense manus.
7. Hoc opus omne tuum est, tuus est bonus exitus omnis;
Quæ venit ex victis gloria, sola tua est.
8. Hinc celebranda, Deus, totis tua fama diebus,
Et feri carmen fama nepotis erit.
9. Sed nobis tua signa sequi quia non datur ultra,
Nos pudet amisso bella movere duce.
10. Jam nos degeneres timor arguit, agmine verso;
Et malè desertas diripit hostis opes.
11. Qualis agit stabulis mactandas villicus agnas,
Haud secus imbelles nos inimicus agit.

12 Jam

- 12 Nos pecus ignavum nullo mercabile lucro,
Res sumus in vacuo vilis emenda foro.
- 13 Scommate continuo vicinia rauca reclamat,
Dum sumus ingratis fabula plena jocos.
- 14 Dum nos ridiculo depingit nomine, nutu
Exprimit illepidos mimica turba sales.
- 15 Inficit inducto turbatos sanguine vultus,
Et mea continuus jam subit ora pudor :
- 16 Semper enim ante oculos hostis versatur acerbi,
Et miseræ sortis tristis imago meæ.
- 17 Hæc, licet hæc nobis contingant omnia ; nunquam
Sunt tua mentitâ fœdera rupta fide.
- 18 Figimus incerti vestigia nulla retrorsum,
Nec terit obliquas devia planta vias.
- 19 Invisis inter loca dira draconibus apta,
Umbra ubi caligat (mortis imago) gravis ;
- 20 Dimissâ oblito nec sunt tua pectore jura,
Nec tulimus falsis impia vota Deis.
- 21 (Nonne Deus tacitos novit discernere motus,
Et cordis duplices ambiguasque preces ?)
- 22 Hinc ad humum mœrore gravi deducimur, hinc nos,
Ut pecudes, morti dedita turba sumus.
- 23 Cur somno indulges ? Deus, expergiscere : gentis
Excutienda tuæ sarcina semper erit ?
- 24 Cur tuus inducto tegitur velamine vultus ?
Et tua, quæ patimur, lumina nulla vident ?
- 25 His depressa malis anima inclinata recumbit,
Venter & immundæ pronus adhæret humo.
- 26 Surge, Deus, requiem nostro concede labori ;
Qualis avos, idem nos & obumbret amor.

PSALMUS XLV.

- 1 **D**UM Regem canto, vatem novus impetus urget;
Et vix scribenti sufficit una manus.
- 2 Deliciæ humani generis, tu publica cura
Rex es, prognatis pulchrior unus avis:
Gratia contingit roscis affusa labellis
Tanta tuis, nullâ est diminuenda dic.
- 3 Cinge femur gladio heroum fortissime, victor
Pande potestatis martia signa tuæ.
- 4 Macte esto virtutè tuâ & fulgentibus armis,
Dum tua candidior brachia frenat amor.
Justitia, & pietas, & corda tenacia veri,
Hæ tibi erunt artes, hinc tibi nomen erit;
(Discite justitiam monitæ vos discite, gentes)
Terribili armatur dum tua strage manus.
- 5 Pectore ab adverso cuspis tua nulla retusa est,
Dum cadit imperio gens inimica tuo.
- 6 Fixa tuî imperiî sedes in sæcula durat;
Justitiæque index regia virga tua est.
- 7 Opposito vitiis tibi jus & amabile rectum est;
Ergo, Deus, regnum te super omne feret.
- 8 Myrrham olet, & fragrat tua cassiæ aromate vestis,
Cui seponendæ scrinia eburna vacant.
- 9 Te regum Ancillæ, regum innuptæque sorores,
Turba puellarum gaudet honesta sequi.
A dextrâ regina stetit spectabilis auro,
Quod fuit Ophyræ textile navis onus.
- 10 O Regina, tuo mea conde in pectore verba,
Gente tuâ, & patriâ plus recolenda domo.

- 11 Hinc uret regem formæ tua grata venustas ;
 O venerare tuum, regia sponsa, Deum.
 12 Dona ferent Tyriæ tibi murice tincta puellæ,
 Et flexo veniet turba superba genu :
 13 Cinget pictus acu te, filia regis, amictus,
 Intextoque auro pallia, dives opus.
 14 Arte laboratas vestes induta, subibis
 Regia virgineo tecta sequente choro.
 15 Interea rauco concussa palatia plausu,
 Et magno populi pondere pressa gement.
 16 Cui rex, "creptos quid flet mea sponsa parentes,
 "Cui fata de patrio femine proles erit ?
 "Quæ reget imperio gentes, populoque volenti.
 "Jura dabit, regnum non minus orbe tenens ?"
 17 O Rex alme, tuam liceat mihi dicere famam,
 Et tua posteritas nomina fera canet.

PSALMUS XLVI.

- 1 **R**EBUS in adversis stat turris ahenea nobis,
 Et Deus in mediis hospita navis aquis.
 2 Terra pruinoso licet illabatur ab axe,
 Et ruat in medias mons resupinus aquas ;
 3 Verberet infans sua littora fluctibus unda,
 Dum solidos montes impetuosa quatit ;
 Nos tamen impavidos vastâ convulsa ruinâ,
 Et ruptâ ferient mota elementa fide.
 4 Est locus, irriguis quem fons præterfluit undis,
 Et Deus ante omnes maluit esse suum :
 5 In medio cujus statuit sibi condere sedem ;
 Quæ manet æternâ condita sede domus.

Terque

- Terque quaterque beata Domus ! tua mœnia sacra
 Numine defendet (nec mora longa) Deus.
- 6 Dum conjuratæ coëunt in fœdera gentes,
 Compressa, irato numine, terra filet.
- 7 Bellorum Deus ille potens nos protegit armis,
 Qui profugos siccum per mare duxit avos.
- 8 Ecce Dei rabiem, & vestigia vindicis iræ !
 En quali excidio terra recisa jacet !
- 9 Quocunque aspicias, bello illa exhausta quiescit ;
 Nec fragiles arcus ducta sagitta fugit :
 Jam jacet, ære modò quæ fulsit, inutilis hasta ;
 Et currûs summo canet in igne cinis.
- 10 Discite jam vestros, gentes, componere motus ,
 Nam gerit imperium solus ubique Deus.
- 11 Bellorum Deus ille potens nos protegit armis,
 Qui profugos siccum per mare duxit avos.

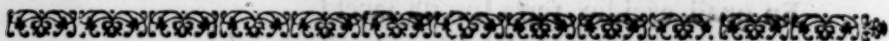

PSALMUS XLVII.

- 1 **P**laudite vos populi chorus omnis, plaudite palmis ;
 Ferte triumphantis nomen ad astra Dei.
- 2 Namque Deus regnat terras super arduus omnes ;
 Et sua terribili ventilat arma manu.
- 3 Ille dabit nobis populos frænare rebelles,
 Et gentis nostro colla premenda iugo.
- 4 Quæ loca dilexit terris magis omnibus, ille
 Lecta dabit nobis rura colenda Jacob.
- 5 Insequitur clamorque virûm, clangorque tubarum,
 Tempa triumphato dum petit hoste Deus.
- 6 Psallite dulcisonæ modulamine, psallite, linguæ ;
 Et chorus hinc regem concinat, inde Deum.

7 Nam

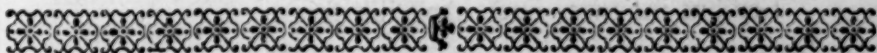
- 7 Nam toti, quacunq; patet, rex imperat orbi ;
 Pangite compositis carmina docta modis.
 8 Imperium in gentes sibi vindicat ille remotas ;
 Inque effulgenti sede coruscus ovat.
 9 Plaudite nobilium vos, regia turba, virorum,
 Plaudite ; namque hostes vincere posse, Dei est.

PSALMUS XLVIII.

- 1 **M**AGNE Pater divum atque hominum, præconia laudum
 Dicere nominibus cui licet æqua tuis ?
 Laude tuâ sacri reboant juga summa Sionis,
 Mugitque æterno numine læta domus.
 2 Deliciæ juga, pulcra situ, sunt illa Sionis,
 Friget ubi & tepidos temperat aura Notos :
 Namque urbis Solymæ de parte palatia surgunt,
 Quâ Scythico Boreas mittit ab axe gelu.
 3 Insignis vindex intra hanc Deus excubat urbem,
 Otia tranquillus dum sua civis agit.
 4 Ecce cavum innumeræ turmæ glomerantur in orbem,
 Clausuræ sacras obsidione domos.
 5 Lustratâ attonitæ fugiunt procul arce phalanges ;
 (Horrendi facies tanti erat ipsa loci.)
 6 Haud secus ac matris tumido quæ ventre laborat,
 Membra repentinus corripit ista tremor :
 7 Nec secus in Cilico religatam littore classẽ,
 In mare, diruptis funibus, Euris agit.
 8 Sæpius obsessâ domus hæc caput extulit urbe,
 Sæpe triumphatis hostibus, illa stetit.
 Imperiosa domus manet, æternumque manebit ;
 Nam facit hæc nobis otia sacra Deus.

- 9 Dicimus in medio, Deus, hinc tua nomina templo,
Et tuus hinc nobis sæpe recurrit amor.
- 10 Nulla satis referet tua nomina temporis ætas,
Si recitet laudes ultima meta tuas :
Nam tua dextra manus prompta est succurrere sanctis,
Dum fugat hostiles ense sinistra globos.
- 11 Ergo Sion tua jura canet sanctissima ; Judæ
Et tua virgineus concinet acta chorus.
- 12 Turritam attonitus spectator obambulet urbem,
Et tua dinumeret mœnia celsa, Sion ;
- 13 Murorum ingentes (tua propugnacula) moles
Sæpe notet digito, Pyramidumque minas :
Ut seris maneat monumenta nepotibus ædes,
Dictaque venturis fama Sionis avis.
- 14 Quo defensa olim fuerant hæc mœnia, nobis
Fidus ad extremos dux erit ille rogos.

PSALMUS XLIX.

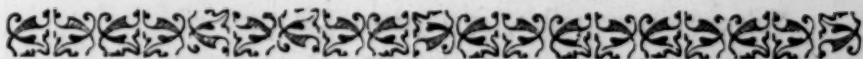
- 1 **D**UM loquor, attento mea vox sit publica mundo,
2 Seu quibus objicitur fors bona, five mala.
Audiat aurato qui splendidus incubat ostro,
Atque humili pauper sub lare, nudus opum.
- 3 Namque tuos rimabor ego, Sapientia, fontes ;
Et promam liquidæ pocula purus aquæ.
- 4 Obscuris vera involvens ænigmata dicam,
Argutæque canam consona verba lyræ.
- 5 Quare ego venturæ cruciarer imagine mortis,
Omni ex parte reos cum gravis horror agit ?

R

6 Sunt,

- 6 Sunt, qui congesti exultantes pondere nummi,
Divitibus nullum numen abesse volunt.
- 7 Nemo horum argenti morientem dote redemit,
Defunctum pretio nec revocavit avum:
- 8 (Nam revocare animam, exutumque resumere corpus,
Hic labor, hoc omni est munere majus opus.)
- 9 Nec quisquam potuit productam extendere vitam,
Aut sua de propriis ossa tenere rogis.
- 10 Namque vident cineres misceri insignis & imi,
Indocti & docti funera sorte pari;
Et sua linquendas quas triverat area fruges,
Linquendasque vident, quas rapit alter, opes.
- 11 Hæc secum intus agunt, quibus est sua copia cordi,
Æternum exstructas posse manere domos:
Hi terras, villasque suo de nomine dicunt,
Ut sua progenies postera discat avos.
- 12 Futilis ille labor; nam mors communis iisdem
Legibus insignes, quæis rapit illa feras.
- 13 Stultitiâ tamen hæc juvat insanire nepotes,
Ludit & hos error, qui modò lusit avos.
- 14 Mors agit hos manes, pecudes uti pastor, ad umbras;
Consumitque horum viscera vermis edax:
Pravo tempus erit, magno cum optaverit emptum,
Innocuum nunquam se tetigisse gregem:
Nil vestis splendor, nil formæ grata venustas
Jam valet, aut suavi mollis in ore decor.
- 15 Sed justorum animas avido Deus eximet Orco,
Dum fovet in gremio pectora pura suo.
- 16 Quare age, livor edax tua ne præcordia rodar,
Si foret alterius condita mole domus;
- 17 Nullæ illum comitantur opes tellure repõstum,
Nec sequitur dominum gloria vana brevem.

- 18 Dum vivit, licet ille suâ se jactet in aulâ,
 Plurimus & socias laudet amicus opes :
 19 Ad loca discedet mox ille horrenda parentum,
 Nulla tenebrosus lux ubi limen adit.
 20 Qui malè neglexit sapientèr honoribus uti,
 Ille perit, veluti bellua mente carens.

PSALMUS L.

- 1 **S**Ublimi omnipotens terras Deus ore citavit,
 Quà sol Hesperias ambit Eous aquas.
 2 Mons erat huic solium placidissimus ille Sionis,
 Integer attonitos arguit undè reos.
 3 Ille tronum ascendens, horrenda silentia rumpet,
 Ignis anhelati dum vomit ore globos ;
 Flamma vorax rapiet quibus ignibus omne quod obstat,
 Et cœlum & tellus hæc cinis unus erit.
 4 Primùm animas superas, & inania corpora poscet,
 Exiget & manes quos sua terra tegit.
 5 Cœlorum ille umbras distinctâ in sede reponet,
 Quas thuris pacto jure piavit odor.
 6 Vos animæ infantes, quas vexit ad æthera virtus,
 Vos testor, sanctam Judicis esse fidem.
 7 Quàm Deus indulgens fueram, mea numina juro,
 Et, mea Gens, qualis me tibi junxit amor !
 8 Immemor accepi nunquam tua sanguine dona,
 Nec tua perpetuis exta cremata focis.
 Tu tamen heu ! toties voti damnata recedis,
 Victima nulla mihi tincta cruore placet.
 9 Non opus est cæsi fuso mihi sanguine tauri,
 Quæ venit aut summo monte caduca, caprâ.

- 10 Omnis enim meus est, errat qui in montibus, hædus;
Qui manet in pratis bos, manet ille meus.
- 11 Me neque in umbrosa volucrum latet arbore nidus,
Nec vaga, quæ pennis æra transit, avis;
Omne meum pecus est, quodcunque in valle moratur,
Aut latet in silvis ungue vel ore minax.
- 12 Si fuerim esuriens, sine te jejunia possem
Solvere; nam tellus, quæ patet, illa mea est.
- 13 Quando exempta fames fuerat mea carne bovina?
Aut satiata capræ quando cruore fitis?
- 14 Ante meas animus modò sit tibi candidus aras,
~~Plus Hecatombæ tu mihi cade vales.~~
- 15 Temporibus duris supplex tu numen adora,
Et mihi fama, tuæ cura salutis, erit.
- 16 Torva Deus trepidas tum lumina vertit ad umbras,
Quas vitæ exactæ conscius horror agit:
Quid mihi vobiscum est, inquit, vos improba turba,
Dedignata meæ foedus amicitiae?
- 17 Vos quibus antè meæ fuerant sine pondere leges,
Ac mea si ventis verba ferenda forent?
- 18 Confectare quibus prædas, & vivere rapto
Gratum erat, & casti fallere jura tori?
- 19 Agmen adulantum, blandæ vos murmure linguæ,
Dulce fuit ficto, vos, quibus ore loqui?
- 20 Vos delatores, quibus olim infamia cordi,
Lingua quibus rixas apta ciere fuit?
Improba fratre fuit quæis fabula carior ipso,
Sit licèt ejusdem dulce parentis onus?
- 21 En adsum, quem nulla latent hæc crimina, Judex,
Pectore quæ pressi dissimulata meo;
Conticui observans siquid patientia possit,
Sed videor vobis conscius esse morâ.

Amplius ergo feret vos indulgentia nulla ;

En! patet in tabulis singula culpa meis.

22 Vos omnes memori sedcant hæc mente repõsta,

Quos ventura fugit Judicis atra dies :

Ne procul hinc adigam subito vos fulmine ad umbras,

Qui feret auxilium nec Deus alter erit.

23 Pectore me, gentes, venerari discite puro,

Cui nulla est animo gratior ara pio :

Integer instituit recto qui tramite vitam,

Ille sibi certam pandit ad astra viam.

PSALMUS CXIV.

1 **D**UM gens Ifacidum Pharii fugit arva tyranni,
Et redit in patrias, jam peregrina, domos;

2 Primum Ægyptiacis sese Deus obrulit armis,
Et sua per campos agmina duxit ovans.

3 Hæc simulac cernit, trepidis mare diffugit undis ;
Jordanis refluâ volvitur amnis aquâ :

4 Profiliunt montes pecoris de more petulci ;
Et teneræ collis dissilit instar ovis.

5 Tu maris, ut fugias, dic quid tibi contigit unda ?
Et tua, Jordanis, versa recurrat aqua ?

6 Quæ vos causa movet, salientes dicite montes ?
Quæ colles subitis motibus urget ovis ?

7 I, treme terra, Dei præsentia concutit orbem ;
Præsentem agnoscunt ipsa clementa Deum :

8 Dixit, & erumpunt solido de marmore fontes,
Et subito terras obruit imbre flix.

P S A L M U S CXXXVII.

1 **D**UM prope dividuas Babylonis sedimus undas,
 Quà vagus * incertis murmurat amnis aquis;
 Aspera captivi miseramur fata Sionis,
 Donec erat guttis humida arena novis.

2 Mutum inter salices pendeat ab arbore plectrum,
 Et sua neglecta pendula fila lyrâ.

3 Exigit a nobis rigidus jam carmina custos,
 Non singultatis emodulanda sonis;
 Ex adytis castrata, Sion, tua carmina poscit.

4 Magnificas laudes digna referre Dei.

5 Dediscant agili percurrere pollice chordas,
 Pectine dediscant tangere fila manus;

Ante, Sion, quam te violem, aut tua carmina dicam,

Audiat & numeros turba prophana tuos:

6 Ante, Sion, quam te violem, mea lingua palato

Hæreat, & tremulis vox sit inepta sonis:

Despeream si non Solymæ mihi ridet imago,

Si non deliciis dulcior una meis.

7 O crudelis Edom, quam lacryma nulla movebat,

Nec Solyma, excisis mœnibus, æqua solo!

Quæ tibi devoveam, quæ non tibi dira precabor?

Involvat gentes una ruina tuas.

8 Tu Babylon, (quam fata manent haud altera) felix

Qui tua facta tibi saxa rependet, erit:

9 Felix diripiet qui matris ab ubere natos,

Et saxa infantum sanguine tincta linet.

* Utrum defluant in Euphratem aut Tigrim. V. Prid. de Conn.

F I N I S.